Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 086 van 16 september 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat B. DHONDT**
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 januari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. MAES loco advocaat B. DHONDT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt op 18 mei 2020 als niet-begeleide minderjarige België binnen en dient op 17 juni 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

Op 17 maart 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) nr. 288 423 van 3 mei 2023 wordt deze beslissing vernietigd.

Verzoeker wordt opnieuw gehoord bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) op 3 juli 2023.
Bij beslissing van de commissaris-generaal van 3 augustus 2023 wordt aan verzoeker de vluchtelingenstatus toegekend.

Bij aangetekende brief van 29 augustus 2025 wordt verzoeker uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud omdat er een nieuw element in verband met zijn vluchtelingenstatus in aanmerking moet worden genomen. Dit nieuwe element zou ertoe kunnen leiden dat verzoekers vluchtelingenstatus ingetrokken wordt. Verder blijkt uit verzoekers dossier dat de omstandigheden op basis waarvan zijn vluchtelingenstatus werd toegekend, niet langer meer bestaan of zodanig zijn gewijzigd dat deze bescherming niet langer nodig is. Dit zou ertoe kunnen leiden dat de status opgeheven wordt.

Op 22 september 2025 wordt verzoeker gehoord.

Op 22 december 2025 neemt de commissaris-generaal de beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*"**A. Feitenrelaas***

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en Pashtoun te zijn van etnische origine. U bent geboren op (…) 2004 in het dorp Kamra Meyagan in het district Khogyani van de provincie Nangarhar. U woonde daar met uw ouders, uw vier broers en uw zus.

In uw verzoek om internationale bescherming verklaarde u eerst het volgende: uw vader had een workshop waar hij laste en banden herstelde en hij werkte als taxichauffeur. Ongeveer twee maanden voor uw vertrek werd uw vader benaderd door de taliban. Ze zeiden dat u jihad moest doen en dat uw vader bommen moest vervoeren naar de stad. Een maand later werd hij nog eens bedreigd om dezelfde reden. Uw vader werd door de taliban geslagen omdat hij weigerde. Enkele dagen later stuurden ze twee dreigbrieven. Uw oom besliste dat u beter het land kon verlaten. U vertrok midden 2018 en reisde via Pakistan, Iran en Turkije naar Europa. U kwam aan in België op 18 mei 2020 en diende een verzoek om internationale bescherming in op 17 juni 2020. Na uw vertrek werden uw vader en uw broer beschoten toen ze op weg waren naar de winkel. Uw broer raakte gewond aan zijn been en had verzorging nodig in het ziekenhuis.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: een document van de post, een certificaat van school, een kiesbewijs, twee dreigbrieven, uw taskara en die van uw vader, een doktersbriefje en een foto.

Op 17 maart 2022 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In het beroep dat u tegen deze beslissing indiende vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 3 mei 2023 de beslissing van het CGVS omdat u aanbracht dat u in België uw homoseksuele geaardheid ontdekte en seksuele contacten met mannen had. U voegde aan uw verzoekschrift een brief van uw begeleidster en Whatsapp-gesprekken toe.

In bijkomend persoonlijk onderhoud op 3 juli 2023 dat het CGVS daarop organiseerde bevestigde u uw homoseksuele geaardheid en seksuele contacten. Tevens stelde u dat twee van uw broers voor het Afghaans leger werkten. Opdat uw familie aan de dreiging van de taliban, veroorzaakt door de tewerkstelling van uw broers, zou ontsnappen sloot uw oudste broer S.(…) zich aan bij de taliban. Een maand na de machtsovername door de taliban werd hij door de taliban gedood, op aansturen van uw neven die eveneens talibanleden zijn.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreesde u door de taliban vervolgd te worden omwille van de tewerkstellingen van uw broers en omwille van uw homoseksuele geaardheid.

Als bijkomende stukken legde u naar aanleiding van het persoonlijk onderhoud van 3 juli 2023 vier foto's van u in België, screenshots van Whatsapp gesprekken, twee foto's van uw overleden broer, veertien foto's en documenten van uw broers in het leger en een arbeidscontract neer.

Op 3 augustus 2023 kende het CGVS u de vluchtelingenstatus toe.

Omdat er elementen in uw dossier aan het licht waren gekomen die erop wijzen dat u naar Afghanistan bent teruggekeerd werd u in het kader van een heronderzoek van uw beschermingsnood uitgenodigd voor een nieuw persoonlijk onderhoud op 22 september 2025.
Tijdens dit persoonlijk onderhoud verklaarde u dat u in november 2024 naar Afghanistan reisde omdat u er een behandeling zocht voor een huidaandoening waarmee u kampte en omdat uw moeder ernstig ziek was. Kort na uw aankomst organiseerden uw ouders, zonder uw medeweten, uw huwelijk met G.(…), waarmee u zich reeds in België verloofde. Na vijfentwintig dagen keerde u naar België terug. Nadien bracht u uw vader, drie broers en een zus naar België in het kader van gezinshereniging.

In het kader van het heronderzoek van de geldigheid van uw status legt u foto's van alle pagina's van uw Belgische reispas, drie medische attesten over uw moeder, drie medische attesten over u, twee aanwezigheidsattesten en sms'en in verband met uw medische afspraken, Whatsapp-berichten en foto's van uw seksuele afspraken en een usb-stick met daarop Whatsapp-gesprekken, vier video-opnames en drie foto's in verband met uw seksuele afspraken en een factuur en afspraaksms'jes in verband met uw medische behandeling neer.

B. Motivering

U werd op 3 augustus 2023 erkend als vluchteling. Naar aanleiding van de indicaties dat u naar Afghanistan bent teruggekeerd heb ik besloten u op te roepen voor een persoonlijk onderhoud met het oog op een heroverweging van uw vluchtelingenstatus.
De toekenning van uw vluchtelingenstatus was ingegeven door uw vrees voor vervolging door de taliban omwille van de tewerkstelling van uw broers voor het Afghaans leger en op basis van uw homoseksuele geaardheid (CGVS 3/7/2023, p.16,19). Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u erkend werd als vluchteling er uit het onderzoek in het kader van de heroverweging van uw status blijkt dat u uw beschermingsstatus op basis van frauduleuze verklaringen hebt bekomen.
Artikel 55/3/1 §2, 2° van Vreemdelingenwet bepaalt dat het CGVS de vluchtelingenstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest. De identiteit, nationaliteit en herkomst maken de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een beschermingsnood volgens de Conventie van Genève op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden.
In casu moet er na heronderzoek van uw dossier vastgesteld worden dat er aan de door u opgeworpen asielmotieven geen geloof kan worden gehecht.

1. U bent vrijwillig teruggekeerd naar Afghanistan nadat u erkend werd als vluchteling.

- *U geeft toe te zijn teruggekeerd naar Afghanistan gedurende vijfentwintig dagen in de maand november van2024 (CGVS 22/9/2025, p.3,4).*
- *U beweert te zijn teruggekeerd naar Afghanistan voor medische zorgen, waar u in België moest op wachten, en omdat uw moeder ernstig ziek was. Deze redenen rechtvaardigen niet dat u terugkeert naar het land waar u beweert een gegrond vrees voor vervolging te hebben (CGVS 22/9/2025,p.4,6).*
- *U toont uw redenen om naar Afghanistan terug te keren bovendien niet aan. Over uw behandeling in Afghanistan legt u geen enkel stuk neer (CGVS 22/9/2025,p.15,18-19). Van de ziekte van uw moeder legt u drie medische attesten neer. Uit deze attesten die telkens een behandeling thuis voorzien kan niet afgeleid worden dat de dokter zei dat uw moeder zou sterven, zoals u verklaart (CGVS 22/9/2025, p.6).*
- *In de stukken die u over uw medische behandeling in België neerlegt wordt er nergens een melding gemaakt van uw behandeling in Afghanistan. Nochtans werd u expliciet gevraagd om een attest met daarop de medische voorgeschiedenis van uw aandoening (CGVS 22/9/2025,p.16,18-19).*
- *Uw medische behandeling in Jalalabad bestond louter uit het innemen van medicatie. Welke medicatie u nam weet u echter niet (CGVS 22/9/2025,p.16,19).*
- *Dat u uw redenen om naar Afghanistan af te reizen niet kunt staven klemt des te meer daar u in Afghanistan in het huwelijk trad.*
- *U beweert dat u op voorhand niet wist dat u in Afghanistan zou trouwen. U zou uw ouders niet ingelicht hebben over uw terugkeer waarna zij uw huwelijksfeest, twee dagen na uw aankomst in uw land, hielden (CGVS 22/9/2025,p.9,16). Het mag sterk verbazen dat u uw familie niet op voorhand inlichtte over uw reis naar uw land, zeker indien u daar een vrees voor vervolging zou hebben. Eveneens is de snelheid waarmee uw ouders, zeker gezien de voorhouden ziekte van uw moeder, uw huwelijk wisten te regelen weinig aannemelijk.*
- *Uw tekortschietende verklaringen over de redenen van uw reis naar Afghanistan wijzen er zeer sterk op dat u naar uw geboorteland bent teruggekeerd met de bedoeling er te huwen.*
- *Overigens werd u gevraagd foto's van alle pagina's van de reispas waarmee u via Turkije en Iran naar Afghanistan reisde aan het CGVS over te maken (CGVS 22/9/2025,p.3,4,13,18-19). In de reispas die u bezorgde is evenwel geen spoor van uw reis terug te vinden. Er moet dan ook besloten worden dat u tracht om uw reisdocument achter te houden waarschijnlijk omdat dit stuk informatie bevat, bijvoorbeeld over de duur van uw verblijf, die niet met uw verklaringen strookt.*

De vaststelling dat u na uw erkenning als vluchteling vrijwillig van uw land bent teruggekeerd valt niet te verenigen met het hebben van een daadwerkelijke nood aan internationale bescherming en bevestigt dan ook dat u uw status op valse gronden heeft verkregen.

2. Uw vrees voor de taliban omwille van het werk van uw broers voor het Afghaans leger is niet geloofwaardig.

2.1. De tewerkstelling van uw broers S.(…) en Sh.(…) bij het vroegere Afghaans leger is niet geloofwaardig.

2.1.1. De tewerkstelling van S.(…) is niet geloofwaardig.

- *Over het werk van S.(…) in het vroegere Afghaans leger weet u slechts dat hij in Kabul diende. Meer informatie heeft u er niet over (CGVS 22/9/2025,p.10).*
- *Hoelang S.(…) in het leger diende weet u niet, terwijl u eerder nochtans kon zeggen dat hij er ongeveer een jaar aan de slag was (CGVS 22/9/2025,p.10; CGVS 3/7/2023,p.5).*
- *U bent tegenstrijdig over de carrière van uw broer. Zo meent u eerst dat hij na zijn werk bij het leger universitaire studies in Jalalabad aanvatte (CGVS, 1, p.7). In uw laatste persoonlijk onderhoud stelt u dat hij eerst aan de universiteit van Jalalabad studeerde en vervolgens in het leger ging (CGVS 22/9/2025,p.7,17). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid wijzigt u uw verklaringen en beweert u dat hij voor zijn legerdienst aan de madrassa en nadien aan de universiteit studeerde (CGVS 22/9/2025,p.17). Deze aanpassing zonder verdere verklaring kan de tegenstrijdigheid niet vergoelijken. Bovendien blijft u tegenstrijdig over zijn studies. Zo beweert u eerst dat hij er islamitisch recht studeerde om later te verklaren dat hij voor ingenieur studeerde (CGVS 22/9/2025,p.17; CGVS 3/7/2023,p.7).*

2.1.2. De tewerkstelling van Sh.(…) is niet geloofwaardig.

- *Over het werk van Sh.(…) bij het vroegere Afghaans leger weet u enkel dat hij in Mazar gestationeerd was. Verdere informatie heeft u niet (CGVS 22/9/2025,p.10-11).*
- *In uw laatste persoonlijk onderhoud weet u zelfs niet hoelang hij voor het leger werkte. Nochtans kon u in uw persoonlijk onderhoud van juli 2023 zeggen dat hij het drie jaar werkte (CGVS 3/7/2023,p.6).*
- *Momenteel werkt Sh.(…) als landbouwer zo geeft u aan. Of hij nog ander werk zou doen weet u niet (CGVS22/9/2025,p.7). Als u gewezen wordt op een Facebookfoto waarbij uw broer gezet is aan een bureau met daarop een talibanvlag kan u slechts aangeven dat u niet weet of hij een officiële job heeft noch of hij voor de taliban werkt (CGVS 22/9/2025,p.9). Nochtans was Sh.(…) aanwezig op uw huwelijk waardoor er wel degelijk van u verwacht mag worden dat u op de hoogte zou zijn indien uw broer een functie bij de taliban bekleedt. Uw uiterst vermijdende verklaringen over dit onderwerp sterken het vermoeden dat uw broer inderdaad een ambt bij de taliban opnam. Dit blijkt eens te meer uit de vaststelling dat uw broer het Facebookaccount waarop de foto gevonden werd enkele dagen na uw persoonlijk onderhoud afsloot. Dat uw broer na de machtsovername een functie bij de taliban opnam lijkt allerminst te rijmen met een vroegere tewerkstelling bij het leger van de Republiek.*

2.1.3. De stukken die u over het werk van uw broers bij het leger neerlegt missen bewijskracht en –waarde.

- *Buiten een badge waar de naam van uw broer op geschreven staat kan nergens uit deze stukken afgeleid worden dat ze aan uw broers toebehoren. Te meer daar één van deze certificaten op naam van J.(…) A.(…) staat.*
- *U legt slechts kopieën neer waarvan de authenticiteit niet nagegaan kan worden. Bovendien blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (zie de **COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude** van 13 september 2024 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20240913.pdf) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen.*

2.2. De vervolgingsfeiten die voortvloeiden uit de tewerkstelling van uw broers en waarop u uw vrees steunde zijn ongeloofwaardig.

- *Hoewel u meent dat S.(…) zeker problemen kende omwille van zijn werk voor het leger van de Afghaanse Republiek heeft u geen enkele informatie over deze problemen (CGVS 22/9/2025,p.10).*
- *Over de problemen van Sh.(…) omwille van zijn werk kan u slechts in het algemeen vertellen dat jullie bedreigd werden, al weet u niet hoelang geleden – waarna S.(…) de taliban vervoegde (CGVS 22/9/2025,p.11).*
- *Later opnieuw aangedrongen stelt u opnieuw in algemene bewoordingen dat de taliban Sh.(…) niet wilden sparen en hem bleven bedreigen (CGVS 22/9/2025,p.11,12)*
- *Wanneer S.(…) tot de taliban toetrad, wat voor werk hij bij de taliban deed of hoelang hij bij de taliban zat kan u niet zeggen (CGVS 22/9/2025,p.11,12).*
- *Gevraagd naar de reden voor de moord op S.(…) door zijn eigen partijgenoten geeft u op dat mensen jaloers waren omdat moslims niet graag hebben als een ander een mooi leven heeft (CGVS 22/9/2025,p.18). Niet alleen is dit een erg vage verklaring, ook staat haaks op uw eerdere bewering dat zijn dood kaderde binnen een vete met jullie paternale neven (CGVS 3/7/2023,p.11).*

2.3. Uw verklaring over de actualiteit van uw vrees ondermijnt de geloofwaardigheid ervan.

- *U werpt zelf op dat uw broer Sh.(…) geen vrees meer heeft voor taliban ondanks zijn verleden bij het leger aangezien de amnestie afgekondigd door taliban voor iedereen geldt.*
- *Deze amnestie werd afgekondigd enkele dagen na de machtsovername op 15 augustus 2021.*
- *Indien u daadwerkelijk meent dat u door de amnestie niets meer te vrezen heeft valt het niet te begrijpen dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud van 3 juli 2023 een persoonlijke vrees ontleende aan de tewerkstelling van uw broers en de dood van S.(…) (CGVS 3/7/2023,p.8,9,19).*

Bovenstaande vaststellingen wijzen uit dat uw asielmotief op basis van de tewerkstelling en het wedervaren van uw oudere broers bedrieglijk is.

3. Uw homoseksuele geaardheid is niet geloofwaardig.

3.1. U bent in Afghanistan gehuwd met een Afghaanse vrouw.

- *Aangezien u de aangehaalde redenen voor uw terugkeer naar Afghanistan niet aannemelijk heeft gemaakt, maakt u evenmin aannemelijk dat u niet op de hoogte was van de huwelijksplannen en dat deze plannen bijgevolg zonder uw instemming gemaakt werden.*
- *Bovendien stemde u in met uw verloving twee jaar eerder en kan er hoe dan ook niet aangenomen worden dat u niet zou beseffen dat er dan ook een huwelijk op u wachtte in Afghanistan (CGVS 22/9/2025,p.6,7).*
- *Er kan ook niet aangenomen worden dat u niet in de mogelijkheid was om uw huwelijk te vermijden.*
- *U probeert het CGVS voor te houden dat u er niet over nadacht hoe en waar uw huwelijk zich in de toekomst zou afspelen (CGVS 22/9/2025,p.14). Dat u er niet over nadacht of dat het zelfs niet reeds ter sprake kwam dat u volgens uw (schoon)familie met uw vrouw moet samenleven is allerminst geloofwaardig en voedt de these dat u wel degelijk doelbewust een huwelijk aanging.*
- *Gedurende de ongeveer 22 dagen dat u met uw echtgenote doorbracht consumeerde u uw huwelijk dagelijks één à twee keer (CGVS 22/9/2025,p.14).*
- *Dat u door uw echtgenote hiertoe gedwongen werd is evenmin aannemelijk (CGVS 22/9/2025,p.14). Deze voorstelling strookt immers niet binnen de conservatieve Afghaanse opvattingen waarbinnen uw huwelijk tot stand kwam. Daarenboven kan er indien u daadwerkelijk homoseksueel van geaardheid bent verwacht worden dat seksuele handelingen met uw echtgenote u moeilijk afgingen en dat u minstens de hoge frequentie van jullie seksuele handelingen moest of wilde beperken.*

Uw huwelijk met een vrouw valt niet te rijmen met uw voorgehouden homoseksuele geaardheid.

3.2. Uw verklaringen over uw bewustwording schieten tekort.

- *U ontdekte uw geaardheid nadat u in België op school meegedeeld werd dat iedereen de vrijheid heeft om voor zichzelf te kiezen met wie hij vrijt. U kreeg vervolgens een Facebookbericht van iemand die u een knappe jongen noemde. U ging naar hem en had seks (CGVS 22/9/2025,p.12). Het valt op dat u in uw beschrijving helemaal niet komt tot een beschrijving van uw bewustwording maar dat u louter feitelijke gebeurtenissen aanhaalt die leidden tot uw seksuele beleving.*
- *Aangezien gedachten en gevoelens over uw geaardheid doorgaans aan de beslissing om seks te hebben met iemand voorafgaan wordt u andermaal gevraagd hoe en wanneer u tot het besef kwam dat u homoseksueel bent. Uiteindelijk zegt u dat u al altijd knappe jongens leuk vond en dat het altijd in uw gedachten was (CGVS 22/9/2025,p.12). Op deze uitspraak komt u evenwel terug wanneer u gevraagd wordt of u het ooit moeilijk had met deze gedachten. Eerst verklaart u nog dat u het vroeger moeilijk had omdat u niets kon doen om vervolgens te verklaren dat deze gedachten slechts in u opkwamen toen u in de Belgische school leerde over vrije partnerkeuze en dat u er voordien nooit over nadacht (CGVS 22/9/2025,p.12-13). Dat dergelijke veranderlijke verklaringen aflegt over uw bewustwording schaadt sterk het geloof in uw homoseksuele geaardheid.*
- *U heeft nooit moeite gehad met het besef dat u homoseksueel bent. U wijst er gewoon op dat het uw keuze is (CGVS 22/9/2025,p.13). Nochtans geeft u zelf aan dat het in uw cultuur en religie als een zonde geldt (CGVS 3/7/2023,p.14). Het mag dan ook verwonderen dat u dermate gemakkelijk over de culturele normen en religieuze leefregels heenstapt terwijl u zich tegelijkertijd sterk naar uw culturele geplogenheden conformeert door in het huwelijk te treden (CGVS 22/9/2025,p.9,15).*

Doorheen uw beroep voor de RvV en uw persoonlijk onderhoud op 3 juli 2023 werd voorgehouden dat u in een zeer prille fase van uw gewaarwording van uw seksuele oriëntatie zat, dat u zich volop aan het ontwikkelen was en dat u bezig was uw seksuele identiteit en beleving te ontdekken. Hierdoor werd er benadrukt dat u minder goed in staat was uw gevoelens hierover uit te drukken (CGVS 3/7/2023,20; verzoekschrift van 20 april 2022; Arrest RvV van 3 mei 2023). Uw laatste persoonlijk onderhoud vond

evenwel meer dan twee jaar later plaats waardoor er niet meer volgehouden kan worden dat u erg jong bent of dat u uw seksuele geaardheid te pril ontdekt heeft om uw bewustwording of beleving onder woorden te brengen. Hierbij dient er beklemtoont te worden dat er van u niet verwacht wordt dat u in details uw gevoelens kan ontleden. Wel wordt er van u verwacht dat u die ontdekt dat u een geaardheid heeft die een volkomen taboe is in de cultuur waarin u opgroeide hierover nadenkt en dat u uw gedachten in uw eigen woorden kan aandrukken. Daar bent u zoals uit de vaststellingen hierboven blijkt niet toe in staat. Het geloof in uw homoseksuele geaardheid wordt dan ook ernstig onderuit gehaald.

3.3. Uw verklaringen over uw seksuele contacten schieten tekort.

- *Uw kennis van uw seksuele partners is uiterst beperkt. U kan er twee bij naam noemen, maar van één van die twee bent u niet zeker van de uitspraak (CGVS 22/9/2025,p.7).*
- *Over de ene stopt uw kennis bij zijn gepensioneerde leeftijd, de plaats waar jullie elkaar voor het eerst ontmoetten en de gemeente waar hij woont (CGVS 22/9/2025,p.7). Over de andere kan u enkel zeggen dat hij een familie heeft (CGVS 22/9/2025,p.8).*
- *De naam van de vriend die u op het huidprobleem wees kent u niet. Hoewel u bij hem thuis afsprak kent u de naam van zijn straat niet (CGVS 22/9/2025,p.8).*
- *De Whatsapp-gesprekken, filmpjes en foto's kunnen uw verklaringen niet ondersteunen? Deze stukken zijn immers gemakkelijk in scène te zetten. Dit blijkt onder meer uit de video-opnames waarbij u andere mannen omhelst maar tegelijkertijd filmt en veelal oogcontact houdt met het scherm. De brief van uw begeleidster steunt volledig op uw eigen verklaringen en kan derhalve niet als objectieve bron beschouwd worden.*

Uw voorstelling dat u telkens met dezelfde personen afspreekt voor seksuele contacten staat haaks op de vaststelling dat u zelfs de meest elementaire kennis over deze personen mist.

3.4. Uw voorstelling over uw seksuele leven strookt niet met uw huidige gezinssituatie.

- *U leeft met een grote angst dat uw familie uw seksuele geaardheid en seksuele beleving zouden ontdekken. Het is dan ook niet aannemelijk dat u uw vader, drie broers en zus met gezinshereniging naar België bracht en dat u actueel met hen samenwoont (CGVS 22/9/2025,p.2,6,13,18).*
- *De door u genomen stappen om te vermijden dat uw familie uw geaardheid te weten komt houden louter in dat u het hen niet zegt (CGVS 22/9/2025,p.8).*

3.5. Losse seksuele contacten op zich vormen geen houding die vervlochten is met uw identiteit.

In de mate dat er geloof kan worden gehecht aan uw seksuele contacten met mannen in Afghanistan moet er benadrukt worden dat u, gezien bovenstaande vaststellingen over uw geaardheid, niet aannemelijk maakt dat deze gedragingen onlosmakelijk daadwerkelijk deel uitmaken van uw identiteit. Er kan dan ook verwacht worden dat u afstand neemt van deze vluchtige seksuele contacten bij terugkeer naar Afghanistan. U nam immers reeds tijdelijk afstand van uw contacten met mannen toen u naar Afghanistan terugkeerde waarbij u zich toelegde op veelvuldige geslachtsgemeenschap met uw echtgenote (CGVS 22/9/2025,p.14). Bovendien hecht u zelf veel belang aan het conformeren naar de Afghaanse tradities en weet u dat dergelijke seksuele handelingen met hetzelfde geslacht er taboe zijn (CGVS 22/9/2025,9,15,19; CGVS 3/7/2023,p.14).

Bovenstaande vaststellingen tonen aan dat u bewust getracht heeft om de Belgische asielinstanties te misleiden door bedrieglijke verklaringen af te leggen over uw asielmotieven. Tevens bleek dat u in 2024 naar Afghanistan bent teruggekeerd. Hierdoor is de geloofwaardigheid van de verklaringen in uw dossier, waarop het CGVS zich baseerde voor het toekennen van het vluchtelingenstatuut op fundamentele wijze ondermijnd. Het CGVS kan geen enkel geloof meer hechten aan de door u voorgehouden vrees. De door u overgemaakte valse verklaringen hebben betrekking op constitutieve elementen van de door u voorgehouden vrees voor vervolging. De vaststelling dat u de asielinstanties misleidde, leidde tot een initieel verkeerde beoordeling van het door u aangehaalde risico op vervolging. Bijgevolg moet worden vastgesteld dat u de vluchtelingenstatus heeft verkregen op basis van bedrieglijke verklaringen. Artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet stelt dat het CGVS in dergelijk geval de bevoegdheid heeft de vluchtelingenstatus in te trekken.

Evenmin brengt u in uw laatste persoonlijk onderhoud elementen aan die de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus kunnen rechtvaardigen. Als enige reden voor uw nood aan internationale bescherming werpt u immers de hierboven besproken asielmotieven op (CGVS 22/9/2025,p.14,15).

Volledigheidshalve wordt er nog verwezen naar de argumenten op basis waarvan het CGVS uw eerste verzoek om internationale bescherming afwees:

"Zo verklaarde u dat uw vader twee maal door de taliban benaderd werd omdat ze wilden dat u en uw vader voor hen werkten. U zou jihad moeten doen en uw vader moest bommen vervoeren. Toen uw vader dit

weigerde werd hij door de taliban geslagen (CGVS, p. 10-12). Tijdens het persoonlijk onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) vermeldde u echter niet dat uw vader geslagen werd door de taliban (vragenlijst CGVS, vraag 5). Ook toen u op het CGVS gevraagd werd om uw asielrelaas uit de doeken te doen, vermeldde u dit niet. Pas toen u de tweede maal gevraagd werd hoe de taliban reageerde toen uw vader weigerde, antwoordde u dat ze uw vader sloegen (CGVS, p. 12). Dat u dit incident niet meteen vermeldde, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.
Wat betreft uw verklaring dat u Afghanistan heeft verlaten uit vrees voor rekrutering door de taliban en u omwille hiervan een vrees voor vervolging zou dienen te koesteren in geval van terugkeer, dient er vooreerst op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat de taliban zelden gebruik maakte van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door u wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. U slaagt er bovendien niet in in concreto aannemelijk te maken dat uw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban.
Uit uw verklaringen blijkt niet dat er ten aanzien van u een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde u bij de taliban te laten aansluiten. Toen u hiermee geconfronteerd werd, antwoordde u dat de taliban willekeurig mensen uitkiezen en meenemen (CGVS, p. 13), waarmee u opnieuw ingaat tegen de informatie waarover het CGVS beschikt. Dit antwoord klaart niet uit waarom de taliban u wél onder dwang wilden rekruteren.
Verder verklaarde u dat u twee dreigbrieven ontving nadat uw vader een tweede keer benaderd werd (CGVS, p. 10). U heeft echter geen idee wat er in deze brief staat of aan wie ze gericht zijn (CGVS, p. 14). Dat u niet meer moeite deed om te weten te komen wat er in deze dreigbrieven staat, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielmotieven, te meer omdat u nog in contact bent met het thuisfront en de kans had om ernaar te informeren (CGVS, p. 7). Bovendien heeft u bij de DVZ niets vermeld over deze dreigbrieven (vragenlijst CGVS, vraag 5).
Toen u gevraagd werd waarom u deze brieven niet vermeldde, ontkende u en zei u dat u ze wel vermeld heeft (CGVS, p. 12). Het louter ontkennen is geen afdoende verklaring voor deze tegenstrijdigheid. Ook dit element tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de dreigbrieven aan.
Uit uw verklaringen blijkt nog dat uw vader en uw broer na uw vertrek een incident meemaakten. Ze werden beschoten door de taliban toen ze op weg waren naar het werk (CGVS, p. 8). Er moet worden opgemerkt dat u dit niet vermeld heeft bij de DVZ (vragenlijst CGVS, vraag 5), terwijl het incident zich al voor uw aankomst in België zou hebben voorgedaan (CGVS, p. 8). Bovendien blijkt na vertaling van de documenten dat dit incident aangehaald wordt in de tweede dreigbrief die u neerlegde. Volgens uw verklaringen zou het incident pas plaatsgevonden hebben lang na dat u de dreigbrief kreeg (CGVS, p. 8). In uw verzoekschrift van 20 april 2022 geeft u toe dat de dreigbrieven niet echt zijn. De vaststelling dat u uw initiële relaas aan de hand van valse stukken trachtte te staven zet de geloofwaardigheid van uw asielmotieven nogmaals op de helling.
U legde verder een doktersbriefje en een foto neer over de verwondingen die uw broer opliep bij dit incident. Dit doktersbriefje dateert van 13 juni 2017, lang voor het incident plaatsvond. Uit de foto kan niet afgeleid worden wie er gewond raakte en in welke omstandigheden. Bijgevolg is de bewijswaarde van deze documenten laag."

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

*Overeenkomstig **artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.*

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van mei 2024 (beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-05/2024_CG_AFG_Final.pdf) in rekening genomen.*

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen,

maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

*Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus._afghanistan._veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query **Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de EUAA **Afghanistan – Country Focus** van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.*

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de eerste maanden na de machtsovername het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten werd gerapporteerd in 2023 en 2024.

In de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers. De dodelijkste incidenten bestonden uit aanslagen van ISKP tegen sjiitische Hazara's. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front of het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, en over aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 30 september 2024 twee burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Verder richt ISKP haar aanslagen vnl. op de sjiitische Hazara-gemeenschap. Na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023 wordt de operationele capaciteit van ISKP beschouwd als veel

beperkter dan enkele jaren geleden en was er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

ACLED registreerde in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Herat. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (48), gevolgd door Herat (37) en Baghlan (36).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen en regio's kunnen bezoeken die voordien onbereikbaar waren.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt is vnl. het gevolg van natuurrampen.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experten, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

*Overeenkomstig **artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.*

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in

wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. Het aandeel Afghanen met een acute voedselonzekerheid daalde in 2023 van 40 naar 29%. UNOCHA geeft aan dat in 2024 bijna 24 miljoen Afghanen humanitaire hulp nodig hebben. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypotheses dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 ***kan uitgaan van of veroorzaakt worden door****: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat* ***dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden*** *en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat* ***gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt****(…) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter*

op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat ***een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen****.*

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat ***specifiek en individueel*** *van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij* ***op intentionele en gerichte wijze*** *zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet* ***opzettelijk*** *werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).*

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de ***EUAA Country Guidance*** *van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn,* ***tenzij*** *er sprake is van het* ***opzettelijk gedrag van een actor****.*

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie ***EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*** *van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,* ***EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*** *van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari de* ***EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*** *van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) , de* ***EUAA Afghanistan – Country Focus*** *van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query* ***Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*** *van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de EUAA* ***Afghanistan – Country Focus*** *van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021*

en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021 en kende 2023 een stagnatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Bovendien moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

*Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/ administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de **COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban** van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan._migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van mei 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024, de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf en de **SEM, Focus Afghanistan – Return from abroad** van februari 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/sem_focus_afghanistan_return_from_abroad_20250214.pdf) kan verder **niet** worden afgeleid dat het **loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen**.*

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. In augustus 2024 wordt gemeld dat het aantal hooggeplaatste figuren dat na de machtsovername terugkeerde naar Afghanistan in het kader van de 'Commissie voor terugkeer en

communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen is tot bijna 1000 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van onder meer Kaboel, Kandahar, Jalalabad, Khost, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, …) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Het aantal gedwongen repatriëringen vanuit Europa naar Afghanistan bleef de voorbije jaren zeer laag. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 en 2024 gaat het opnieuw om tienduizenden Afghanen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan werden sinds 2022 vele honderdduizenden Afghaanse migranten gerepatrieerd.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer. Op de luchthaven van Kaboel werd in oktober 2023 opnieuw een 'reception desk' voor terugkeerders geopend door IOM en het Afghaanse ministerie van 'Refugees and Repatriation'.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen, terwijl een andere bron aangeeft dat er dagelijks Afghanen uit Westerse landen aankomen en dit niet tot problemen leidt. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd. Grenscontroles worden door bronnen omschreven als 'oppervlakkig'.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.
Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen

systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experten, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan dat de taliban terugkeerders doorgaans goed behandelen en dat ze geen weet hebben van acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van ***de perceptie verwesterd te zijn****. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.*

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestersing die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Hoewel u op jonge leeftijd in België aankwam bent u vrijwillig en zonder problemen naar Afghanistan teruggereisd in november 2024 voor een verblijf van vijfentwintig dagen. Daarenboven blijkt uit uw verklaringen dat u zich conformeert naar de in Afghanistan heersende waarden en normen wanneer u zich op afstand verlooft met een Afghaanse vrouw en bij uw terugkeer naar Afghanistan met haar trouwt, naar eigen zeggen omdat dit gewenst is binnen de Afghaanse traditie (CGVS 22/9/2025, p.4,15).

Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geledingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

De nog niet besproken stukken kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Uw taskara en de taskara van uw vader, uw schoolcertificaat, uw stembewijs, de foto's van uw overleden broer, de foto van u met uw familieleden in België en uw werkcontracten hebben alleen geen bewijskracht inzake uw asielmotieven.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/3/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus ingetrokken."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:
"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van Vluchtelingen (hierna: het Verdrag van Genève), van oud artikel 55/3/1, § 2, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 14 van de toenmalige richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: de Kwalificatierichtlijn), van artikel 44 van de toenmalige richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: de Asielprocedurerichtlijn), van de motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur en zoals vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker zet uiteen dat er een restrictieve interpretatie moet gelden inzake de intrekking van de vluchtelingenstatus, volhardt in zijn terugkeermotieven, meent dat de geloofwaardigheidsbeoordeling van zijn geaardheid niet afdoende is en dat zijn gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Afghanistan niet werd onderzocht: hij komt uit een overheidsgezinde familie, er is zijn geaardheid en hij zal gepercipieerd worden als verwesterd bij een definitieve terugkeer.

3.2. Stukken

3.2.1. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker geen stukken.

3.2.2. Op 13 mei 2026 dient de commissaris-generaal, overeenkomstig oud artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota in waarin zij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA "*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*" van 4 november 2022;
- EUAA "*Afghanistan Security Situation*" van augustus 2022;
- EASO "*Afghanistan Country Focus*" van januari 2022;
- EUAA "*Afghanistan – Country Focus*" van december 2023;
- EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*" van mei 2024;
- EUAA *"Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city"* van augustus 2022;
- EASO "*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*" van augustus 2020;
- EUAA "*Afghanistan: Targeting of individuals*" van augustus 2022;
- UNAMA "*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*" van juni 2023;
- COI Focus "*Afghanistan. Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*" van 14 december 2023;
- EUAA "*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*" van 2 februari 2024;
- EUAA "*Afghanistan – Country Focus*" van november 2024;
- EUAA "*Afghanistan – Country Focus*" van januari 2026.

3.2.3. Op 18 mei 2026 dient verzoeker overeenkomstig oud artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota in waarbij volgende stukken worden gevoegd:
- screenshots van whatsappgesprekken van verzoeker met andere mannen (stukken 1 en 2);
- foto's van verzoeker waarop hij alleen te zien is en samen met andere mannen (stuk 3);
- een verklaring van zijn werkgever van 18 februari 2026 (stuk 4);
- foto's waarop verzoeker te zien is terwijl hij alcohol drinkt (stuk 5);
- verklaring van R. Z. van 21 januari 2026 met een kopie van zijn identiteitskaart (stuk 6);
- een getuigschrift van 25 februari 2026 van het volgen van Nederlandse les (stuk 7);
- Afghaanse medische attesten met vertaling betreffende verzoekers moeder op datum van 4 oktober 2024, 6 november 2024, 16 december 2024, 3 juli 2025 en 5 oktober 2025 (stuk 8).

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop
Volledigheidshalve wijst de Raad er op dat Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: Verordening (EU) 2024/1347) van toepassing is vanaf 12 juni 2026.

3.3.2. Motieven van de bestreden beslissing

3.3.2.1. In de bestreden beslissing wordt de vluchtelingenstatus van verzoeker ingetrokken op basis van oud artikel 55/3/1 § 2, 2° van de Vreemdelingenwet omdat na onderzoek blijkt dat verzoeker zijn status op basis van frauduleuze verklaringen heeft verkregen: aan verzoeker werd de status toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest. Na heronderzoek van zijn dossier wordt vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de asielmotieven die verzoeker heeft opgeworpen:

(i) verzoeker is vrijwillig teruggekeerd naar Afghanistan nadat hij erkend werd als vluchteling, deze vaststelling is niet te verenigen met het hebben van een daadwerkelijke nood aan internationale bescherming en bevestigt dat verzoeker zijn status op valse gronden heeft verkregen:
- verzoeker is in november 2024 gedurende 25 dagen teruggekeerd naar Afghanistan voor medische zorgen voor zichzelf en omdat zijn moeder ernstig ziek was, hij kan deze redenen niet staven;
- verzoeker trad in Afghanistan in het huwelijk, zijn tekortschietende verklaringen over de redenen van zijn terugreis wijzen er zeer sterk op dat hij naar zijn geboorteland is teruggekeerd met de bedoeling er te huwen;
- dat verzoeker zijn reisdocument tracht achter te houden, doet het vermoeden ontstaan dat verzoeker informatie over zijn verblijf tracht achter te houden;

(ii) verzoekers vrees voor de taliban omwille van het werk van zijn broers voor het Afghaans leger is niet geloofwaardig;
- de tewerkstelling van zijn twee broers voor het vroegere Afghaanse leger is niet geloofwaardig;
- de vervolgingsfeiten die voortvloeiden uit de tewerkstelling van zijn broers en waarop verzoeker zijn vrees steunde, zijn ongeloofwaardig;
- verzoekers verklaring over de actualiteit van zijn vrees, ondermijnt de geloofwaardigheid ervan;

(iii) verzoekers homoseksuele geaardheid is niet geloofwaardig:
- verzoeker is in Afghanistan gehuwd met een Afghaanse vrouw;
- verzoekers verklaring over zijn bewustwording schieten te kort;
- zijn verklaringen over zijn seksuele contacten schieten te kort;
- verzoekers voorstelling over zijn seksuele leven stroken niet met zijn huidige gezinssituatie;
- losse seksuele contacten op zich vormen geen houding die vervlochten is met zijn identiteit;

(iv) verzoeker brengt in zijn laatste persoonlijk onderhoud geen elementen aan die de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus kunnen rechtvaardigen, hij werpt enkel de hierboven besproken asielmotieven op;

(v) volledigheidshalve wordt er nog verwezen naar de argumenten op basis waarvan het CGVS verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming afwees;

(vi) er dient te worden besloten dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet;

(vii) de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren. Verzoeker toonde evenmin aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij hij niet in staat zou zijn om in zijn elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien;

(viii) het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat niet om bij terugkeer naar Afghanistan het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen; verzoeker haalt geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat hij dusdanig negatief zal worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging;

(ix) de documenten die verzoeker voorlegt, kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen.

Al deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissing.

3.3.3.2. Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat

verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.4. Onderzoek naar de intrekking van de vluchtelingenstatus

3.3.4.1. Juridische basis

Overeenkomstig oud artikel 57/6, §1, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet is de commissaris-generaal bevoegd om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de artikelen 55/3/1 en 55/5/1 van deze wet in te trekken.

De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van oud artikel 55/3/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de vluchtelingenstatus in:
1° (…)
2° ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd erkend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag er later op wijst dat hij geen vervolging vreest."

Zoals hierboven reeds vermeld is Verordening (EU) 2024/1347 van toepassing vanaf 12 juni 2026. Artikel 14.1 van Verordening (EU) 2024/1347 luidt als volgt:

"De beslissingsautoriteit trekt de vluchtelingenstatus van een onderdaan van een derde land in indien:
a) (…)
b) (…)
c) die onderdaan van een derde land of staatloze feiten verkeerd heeft weergegeven of valse documenten heeft gebruikt of feiten heeft achtergehouden, en dit doorslaggevend is geweest voor de verlening van de vluchtelingenstatus;
d) (…)
e) (…)."
Hieruit blijkt dat de intrekkingsgrond blijft bestaan voor een persoon die feiten verkeerd heeft weergegeven, valse documenten heeft gebruikt, feiten heeft achtergehouden, en waar dit doorslaggevend is geweest voor de verlening van de vluchtelingenstatus.

De intrekkingsgrond waarbij later persoonlijk gedrag aantoont dat de verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging heeft, wordt niet vermeld in artikel 14 van de Verordening (EU) 2024/1347 en bestaat dus op zichzelf niet meer. Dit verhindert evenwel niet dat hetzelfde gedrag nog gevolgen kan hebben voor het behoud of de beëindiging van de status wanneer daaruit zou blijken dat een beëindigingsgrond van artikel 11 van de Verordening (EU) 2024/1347 is vervuld, of voor intrekking op grond van artikel 14.1 c) van deze Verordening.

De Raad stelt evenwel vast dat deze grond niet afzonderlijk werd vermeld in de bestreden beslissing. In de bestreden beslissing wordt uitdrukkelijk gesteld:
"*De toekenning van uw vluchtelingenstatus was ingegeven door uw vrees voor vervolging door de taliban omwille van de tewerkstelling van uw broers voor het Afghaans leger en op basis van uw homoseksuele geaardheid (CGVS 3/7/2023, p.16,19). Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u erkend werd als vluchteling er uit het onderzoek in het kader van de heroverweging van uw status blijkt dat u uw beschermingsstatus op basis van frauduleuze verklaringen hebt bekomen.*
(…)
In casu moet er na heronderzoek van uw dossier vastgesteld worden dat er aan de door u opgeworpen asielmotieven geen geloof kan worden gehecht."

Het gegeven dat 'persoonlijk gedrag' niet meer wordt vermeld in Verordening (EU) 2024/1347 heeft dus geen gevolgen voor verzoeker en de beoordeling van de bestreden beslissing

3.3.4.2. Het eerste motief voor de intrekking van verzoekers vluchtelingenstatus omdat aan de door hem opgeworpen asielmotieven geen geloof kan worden gehecht, betreft de vaststelling van de

commissaris-generaal dat het feit dat verzoeker vrijwillig is teruggekeerd naar Afghanistan nadat hij erkend werd als vluchteling, niet te verenigen is met het hebben van een daadwerkelijke nood aan internationale bescherming, zodat dit dan ook bevestigt dat verzoeker zijn status op valse gronden heeft verkregen.

De Raad onderzoekt dit motief in het licht van de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielmotieven en dat hij feiten verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden en dat dit doorslaggevend was voor de verlening van zijn status: zijn asielaanvraag werd dus initieel verkeerd beoordeeld.

In het verzoekschrift stelt verzoeker dat uit een kortstondige terugkeer geen vrijwillige hervestiging kan worden afgeleid. Verzoeker verbleef slechts 25 dagen in Afghanistan, hij keerde niet terug naar zijn regio van herkomst Khogyani maar verbleef enkel in Jalalabad bij zijn zieke moeder, hij ontmoette enkel zijn moeder en de broers van de familie. Hij keerde uitsluitend kort terug naar Afghanistan om zijn zieke moeder te bezoeken en om zich te laten behandelen voor een huidaandoening, in België moest hij hiervoor immers meer dan drie maanden wachten op een afspraak. Verzoeker voegt ter staving hiervan een printscreen toe van zijn facebookpagina waarin hij op 30 november 2025 zijn bezorgdheid uit over zijn zieke moeder en Afghaanse medische attesten met vertaling betreffende zijn moeder op datum van 4 oktober 2024, 6 november 2024, 16 december 2024, 3 juli 2025 en 5 oktober 2025 (aanvullende nota verzoeker, stuk 8). Hij verwijst ook naar de medische stukken inzake zijn eigen aandoening die hij heeft voorgelegd bij het CGVS. Verzoeker stond onder aanzienlijke psychische druk en de daarmee gepaard gaande sociale uitsluiting ten gevolge van zijn huidproblemen. Inzake het feit dat verzoeker in deze periode in Afghanistan in het huwelijk trad, wijst hij erop dat het er niet toe doet of hij al dan niet vooraf wist dat hij zou worden uitgehuwelijkt, maar dat doorslaggevend is of hij binnen zijn familiale en culturele context daadwerkelijk de mogelijkheid had om dit huwelijk te weigeren. Verzoekers sociaal-culturele realiteit wordt hiermee miskend. Individuele keuzevrijheid is onbestaand, het huwelijk wordt beslist en georganiseerd door de ouders, afwijking daarvan is sociaal onaanvaardbaar. Verzoeker wijst op zijn verklaringen en voegt toe dat het in de Afghaanse cultuur gebruikelijk is om in uitgebreide families te leven waar iedereen gehoorzaamt aan de vader en de vader de beslissingsbevoegdheid heeft over alle zaken, inclusief met wie de familieleden moeten trouwen. Er wordt volledig voorbij gegaan aan de druk die verzoeker ervaart vanuit zijn familie en cultuur. Verzoeker merkt ook op dat, zelfs al zou verzoeker zich naar Afghanistan begeven hebben met het oog op een huwelijk, dit nog niet wegneemt dat zijn seksuele geaardheid ongeloofwaardig zou zijn.

Los van de vraag waarom verzoeker is teruggekeerd naar Afghanistan (de ziekte van zijn moeder, zijn eigen huidaandoening, het afsluiten van een huwelijk), stelt de Raad vast dat dit wel degelijk een indicatie is voor de ongeloofwaardigheid van verzoekers initieel aangevoerde asielmotieven. Mocht verzoeker werkelijk de taliban vrezen en mocht hij werkelijk een vrees hebben omwille van een homoseksuele geaardheid, kan inderdaad worden aangenomen dat hij niet uit eigen beweging vrijwillig zou terugkeren, zelfs voor een korte periode. Ter zitting ondervraagd over de modaliteiten van zijn reis vanuit België naar Afghanistan, verklaarde verzoeker dat hij toekwam op de luchthaven van Kabul, dat daar taliban aanwezig waren die vroegen vanwaar hij kwam en waar hij woonde, dat hij zijn reisweg heeft uitgelegd en verteld heeft dat hij in België woonde. Verzoeker kon dan zijn reis verderzetten en nam een taxi naar Jalalabad. De Raad kan verzoeker volgen dat een kortstondig bezoek geen hervestiging inhoudt, maar dit neemt niet weg dat dit voor de commissaris-generaal en voor de Raad wel degelijk een indicatie vormt dat verzoekers initieel asielrelaas ongeloofwaardig is. Mocht verzoeker werkelijk de taliban vrezen, dan kan worden aangenomen dat hij het risico niet zou willen lopen om talibanleden te ontmoeten. Waar verzoeker verwijst naar familiale druk om naar Afghanistan te reizen, lijkt dit er ook op te wijzen dat zijn familie van mening is dat verzoeker weinig te vrezen heeft in Afghanistan vanwege de taliban. Mocht verzoekers initieel relaas geloofwaardig zijn en verzoeker daadwerkelijk uit een overheidsgezinde familie komen met twee broers die voor het leger werkten, kan worden aangenomen dat zijn familie wel rekening zou gehouden hebben met het feit dat zulke reis risico's kan inhouden.

Bijgevolg oordeelt ook de Raad dat verzoekers reis naar Afghanistan in 2024 een indicatie vormt dat zijn initiële asielmotieven ongeloofwaardig zijn.

3.3.4.3. Het tweede motief voor de intrekking van verzoekers vluchtelingenstatus omdat aan de door hem opgeworpen asielmotieven geen geloof kan worden gehecht, betreft het feit dat zijn vrees voor de taliban omwille van het werk van zijn broers voor het Afghaans leger niet geloofwaardig is.
De commissaris-generaal komt tot deze conclusie op volgende gronden:
- de tewerkstelling van zijn twee broers voor het vroegere Afghaanse leger is niet geloofwaardig;
- de vervolgingsfeiten die voortvloeiden uit de tewerkstelling van zijn broers en waarop verzoeker zijn vrees steunde, zijn ongeloofwaardig;
- verzoekers verklaring over de actualiteit van zijn vrees, ondermijnt de geloofwaardigheid ervan.
In de bestreden beslissing worden deze drie onderdelen omstandig toegelicht.

In het verzoekschrift voert verzoeker aan dat niet werd onderzocht in welke mate hij nog steeds gevaar loopt in Afghanistan en of zijn eerdere vrees voor vervolging nog bestaat. Verzoeker meent dat zijn eenmalige

terugkeer ertoe geleid heeft dat de commissaris-generaal oordeelt dat verzoeker geen gevaar zou lopen bij een definitieve terugkeer. Verzoeker benadrukt dat hij naar Jalalabad is gegaan en niet naar zijn regio van herkomst Khogyani. Dat hij tijdens zijn kort verblijf onder de radar van de taliban kon blijven, zegt niets over zijn risico op vervolging bij een definitieve terugkeer. Verzoeker zet uiteen dat hij niet begrijpt waarom het motief dat hij de taliban vreest omdat zijn broers voor het Afghaanse leger hebben gewerkt, nu plots in twijfel wordt getrokken. Hij wijst erop dat het volstrekt normaal is dat hij bepaalde details niet meer kan vermelden door het tijdsverloop na het vorige persoonlijk onderhoud in 2023, door het feit dat zijn broer S. overleden is en dat zijn broer Sh. ondergedoken leeft. De tegenstrijdigheden betreffen slechts details of vormen geen echte tegenstrijdigheid. Verzoeker wijst erop dat hij verschillende stukken neerlegde met betrekking tot het werk van zijn broers, waaronder een badge. De motieven van de bestreden beslissing zijn volstrekt onvoldoende om deze vrees nu opeens toch in twijfel te trekken. Verzoeker wijst erop dat zijn neven in België zijn en dat zijn familie langs vaderskant sterke banden heeft met de voormalige Afghaanse overheid. Verzoeker wijst erop dat hij in de vorige procedure al aantoonde dat hij op sociale media (facebook en tiktok) kritiek uitte op de taliban. Verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad en landeninfo over familieleden van voormalig overheidspersoneel.

Vooreerst herhaalt de Raad dat de commissaris-generaal de vluchtelingenstatus van verzoeker niet louter intrekt om de reden dat verzoeker naar Afghanistan is teruggekeerd, maar wel omdat verzoeker zijn beschermingsstatus op basis van frauduleuze verklaringen heeft verkregen, gezien na heronderzoek van zijn dossier werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door hem opgeworpen asielmotieven:
(i) verzoeker is vrijwillig teruggekeerd naar Afghanistan nadat hij erkend werd als vluchteling, deze vaststelling is niet te verenigen met het hebben van een daadwerkelijke nood aan internationale bescherming en bevestigt dat verzoeker zijn status op valse gronden heeft verkregen;
(ii) verzoekers vrees voor de taliban omwille van het werk van zijn broers voor het Afghaans leger is niet geloofwaardig;
(iii) verzoekers homoseksuele geaardheid is niet geloofwaardig.
Door louter te stellen dat de tegenstrijdigheden slechts details betreffen of geen echte tegenstrijdigheden zijn, doet verzoeker geen afbreuk aan de terechte en pertinente motieven over de tewerkstelling van zijn broers S. en Sh.
Verzoeker gaat niet in op het motief dat uit een foto op het facebookprofiel van één van deze broers blijkt dat deze voor de taliban heeft gewerkt, dat verzoeker niet veel kan zeggen over de foto waaruit dit blijkt en dat het facebookaccount waarop deze foto gevonden werd, enkele dagen na het persoonlijk onderhoud van 22 september 2025 afgesloten werd; dat één van zijn broers een functie heeft opgenomen bij de taliban, lijkt niet te rijmen met een vroegere tewerkstelling bij het leger.
Door louter te verwijzen naar de stukken die hij neerlegde over de tewerkstelling van zijn broers, waaronder een badge, doet verzoeker geen afbreuk aan de terechte en pertinente motieven van de commissaris-generaal over deze stukken. Het feit dat verzoeker in de vorige procedure stukken heeft voorgelegd waaruit blijkt dat hij op sociale media berichten postte die kunnen worden beschouwd als kritiek op de taliban, volstaat niet om aan te tonen dat hij uit een overheidsgezinde familie komt. Verzoeker kan deze stukken evenmin aanvoeren om een huidige vrees aan te tonen, gezien deze van enkele jaren geleden dateren, hij deze intussen verwijderd kan hebben en ze alleszins niet voor problemen hebben gezorgd toen hij in november 2024 teruggekeerd is naar Afghanistan.
Verzoeker uit geen concrete kritiek op het motief dat de vervolgingsfeiten die voortvloeiden uit de tewerkstelling van zijn broers en waarop zijn vrees steunde, ongeloofwaardig zijn, noch op het motief dat zijn verklaring over de actualiteit van zijn vrees, de geloofwaardigheid ervan ondermijnt.

Nu verzoeker niet aannemelijk maakt dat zijn broers voor het vroegere Afghaanse leger hebben gewerkt, is een onderzoek naar verzoekers vrees als familielid van een vroegere werknemer van de Afghaanse veiligheidsdiensten niet aan de orde. Waar verzoeker opmerkt dat dit voorheen wel aanvaard werd en nu plots niet, merkt de Raad op dat er in casu een heronderzoek heeft plaatsgevonden op basis van alle stukken van het dossier, de verklaringen van verzoeker (waaronder nieuwe verklaringen in september 2025) en de stukken die hij heeft voorgelegd, en openbare sociale mediaprofielen van verzoekers familie. De commissaris-generaal heeft de bevoegdheid om zulk heronderzoek te voeren. Verzoeker toont niet aan dat hiermee enige wettelijke bepaling zou zijn geschonden.

Het motief dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers initiële vrees voor de taliban omwille van het werk van zijn broers voor het Afghaans leger houdt bijgevolg stand.

3.3.4.4. Het derde motief voor de intrekking van verzoekers vluchtelingenstatus omdat aan de door hem opgeworpen asielmotieven geen geloof kan worden gehecht, betreft het feit dat zijn homoseksuele geaardheid niet geloofwaardig is. De commissaris-generaal komt tot deze conclusie op volgende gronden:
- verzoeker is in Afghanistan gehuwd met een Afghaanse vrouw;
- verzoekers verklaring over zijn bewustwording schieten te kort;
- zijn verklaringen over zijn seksuele contacten schieten te kort;

- verzoekers voorstelling over zijn seksuele leven stroken niet met zijn huidige gezinssituatie;
- losse seksuele contacten op zich vormen geen houding die vervlochten is met zijn identiteit.

Inzake zijn huwelijk stelt verzoeker in het verzoekschrift dat de commissaris-generaal fundamenteel zijn sociaal-culturele realiteit miskent. Binnen zijn familiale en culturele context is individuele keuzevrijheid bij partnerkeuze onbestaand. Verzoeker verwijst naar zijn verklaringen dat zijn ouders het huwelijk regelden en dat het voor hem geen optie was om zich hiertegen te proberen te verzetten. Verzoeker legt uit dat het gevaar dat zijn familie zijn geaardheid zou ontdekken, zwaarder doorweegt dan het tijdelijk verbergen van zijn geaardheid voor de taliban, de Afghaanse maatschappij en zijn familie. Verzoeker verwijst naar een rapport van het UNHCR, een nota van de NGO Nansen en naar een praktijkgids voor advocaten in gender gerelateerde procedures, om aan te voeren dat er in de bestreden beslissing sprake is van stereotypen en problematisch geduide redeneringen. Verzoeker meent dat zijn consistente bewijs van seksueel contact met mannen sinds 2023 tot heden, de geloofwaardigheid van zijn geaardheid bevestigt. Verzoeker benadrukt dat op basis van het bewijs dat reeds aanwezig was, de Raad het voldoende achtte om de vorige weigeringsbeslissing te vernietigen en het CGVS dit voldoende achtte om aan verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen. Naar aanleiding van zijn heroproeping in september 2025 legde verzoeker bijkomend bewijs voor. Dat verzoeker kortstondig is teruggekeerd naar Afghanistan en daarbij zijn geaardheid verborgen hield en dat hij er gehuwd is onder grote familiale druk, doet volgens hem geen afbreuk aan zijn geaardheid. Het aangaan van een heteroseksueel huwelijk kan niet worden beschouwd als een aanwijzing dat verzoeker geen homoseksuele geaardheid zou hebben. Verzoeker wijst erop dat hij verklaard heeft zijn echtgenote niet naar België te willen laten overkomen, wat bevestigt dat dit huwelijk losgekoppeld is van zijn persoonlijke identiteit en zijn emotionele en seksuele beleving. Het CGVS ontkent dat verzoeker gedwongen is zijn identiteit gefragmenteerd te beleven waarbij conformiteit aan sociale normen een overlevingsstrategie vormt.

Inzake zijn verklaringen over zijn bewustwording die te kort zouden schieten, stelt verzoeker dat het besef ook tot mannen aangetrokken te zijn, niet zo'n schok hoeft te zijn. De vraagstelling was bovendien oppervlakkig en het is geen gemakkelijke materie om doordachte antwoorden op te geven. Verzoeker komt uit een cultuur waar gevoelens en identiteit niet op dezelfde manier worden verwoord als in de westerse cultuur. Daarbij komt dat zowel de tolk als de protection officer mannen waren, wat het voor verzoeker moeilijker maakte om vrijuit te spreken.

Inzake het te kort schieten van verzoekers verklaringen over zijn seksuele contacten, merkt hij in het verzoekschrift op dat het feit dat hij weinig info kan geven over zijn seksuele partners, niet meebrengt dat zijn geaardheid ongeloofwaardig zou zijn. Verzoeker merkt op dat de mannen met wie hij contacten heeft, vaak getrouwd zijn en hun geaardheid voor hun eigen gezin verbergen. Iedereen is uiterst voorzichtig met het delen van persoonlijke gegevens. Het CGVS steunt zijn oordeel op eigen aannames en niet op de concrete omstandigheden van verzoeker.

Inzake het feit dat verzoekers voorstelling van zijn seksueel leven niet strookt met zijn huidige gezinssituatie stelt verzoeker het volgende. Verzoeker bracht inderdaad zijn vader, broers en zus naar België via gezinshereniging en woont met hen samen. Het is echter legitiem dat verzoeker zijn familie in veiligheid wilde brengen. Verzoeker wijst erop dat de commissaris-generaal de sociale druk en verwachtingen vanuit zijn familie miskent, net als de angst voor argwaan die zou ontstaan als verzoeker de familiehereniging zou weigeren. Verzoeker onderhoudt zijn seksuele contacten buitenshuis en op discrete wijze, wat zijn geloofwaardigheid juist ondersteunt. Er kan volgens verzoeker niet van hem worden verwacht dat hij zou breken met zijn familie omdat hij werd erkend als vluchteling en zijn geaardheid voor hen verborgen wenst te houden.

Inzake het feit dat losse seksuele contacten op zich geen houding vormen die vervlochten is met verzoekers identiteit, merkt verzoeker op dat dit een onjuiste en stereotype redenering betreft. De redenering dat verzoeker enerzijds seksuele contacten heeft met mannen (en zo religieuze en culturele normen overschrijdt) en anderzijds vasthoudt aan religieuze en culturele normen door in het huwelijk te treden, miskent de realiteit van personen die leven in sterk normatieve en repressieve contexten. Verzoeker meent dat het hebben van seksuele handelingen met mannen een essentieel en onvervreemdbaar onderdeel van zijn identiteit uitmaakt. In zijn cultuur en zijn familie is dit zondig en onaanvaardbaar en daarom is verzoeker genoodzaakt om dit deel van zijn identiteit in het geheim, geïsoleerd en strikt afgesplitst van zijn gezinsleven te beleven. Dat hij deze handelingen blijft stellen, onderstreept de authenticiteit van zijn seksuele geaardheid. Verzoeker verwijst opnieuw naar de nota van de NGO Nansen om te stellen dat het CGVS als asielinstantie wel aanvaardt dat er in Afghanistan een praktijk was van 'male to male seks', zonder dat dit implicaties heeft voor geaardheid, maar dat deze stelling niet opgaat en dat deze mannen soms wel een homoseksuele geaardheid wordt toegeschreven. Er mag van verzoeker niet worden verwacht dat hij zijn geaardheid moet verbergen.

A. Bespreking van de gronden dat verzoekers verklaringen over zijn seksuele contacten te kort schieten en van de grond dat losse seksuele contacten op zich geen houding vormen die vervlochten is met verzoekers identiteit.

Vooreerst stelt de Raad het volgende vast inzake de stukken die verzoeker bij zijn aanvullende nota van 18 mei 2026 voegt (stukken 2, 3 en 6: whatsappgesprekken, foto's, verklaring van R.). Verzoeker legt enkel stukken voor over zijn seksuele contacten met mannen vanaf de datum van 11 september 2025. Verzoeker werd bij aangetekend schrijven van vrijdag 29 augustus 2025 opgeroepen voor het persoonlijk onderhoud in het kader van het heronderzoek van zijn beschermingsnood op 22 september 2025. Er kan dus aangenomen worden dat verzoeker vanaf woensdag 3 september 2025 wist dat de kans bestond dat zijn vluchtelingenstatus zou worden ingetrokken. Verzoeker legt zoals gezegd enkel whatsapp-gesprekken voor die dateren van na deze datum, zodat niet kan gesteld worden dat dit bewijzen zijn ontstaan in tempore non suspecto.

De Raad stelt vast dat verschillende whatsapp-gesprekken ongedateerd zijn en dat de meeste andere geen jaartal vermelden, maar wel de weekdag en de datum. Uit eenvoudig nazicht van de kalenders van 2025 en 2026 blijkt dat twee gesprekken met een datum in september (donderdag 11 september en zaterdag 27 september) uit het jaar 2025 dateren en ook de verschillende gesprekken met een datum in december, dateren uit het jaar 2025. De overige gesprekken, die een weekdag met een datum in januari, maart en april vermelden, blijken uit nazicht van de kalender te dateren uit het jaar 2026. De foto's zijn ongedateerd. Los van de vraag of deze stukken al dan niet verzoekers geaardheid aantonen, wordt vastgesteld dat deze allemaal ofwel ongedateerd zijn ofwel dateren van na het moment dat verzoeker wist dat de kans bestond dat zijn vluchtelingenstatus zou worden ingetrokken.

Verzoeker legt tevens een getuigenverklaring voor van R., een man die ook aanwezig was ter terechtzitting van 20 mei 2026 en met wie verzoeker ook recente whatsappgesprekken voerde. Tijdens het persoonlijk onderhoud op 22 september 2025 maakt verzoeker ook melding van R., als persoon met wie hij op dat ogenblik een relatie had (NPO 22 september 2025, p. 3). De getuigenverklaring van R. dateert van 21 juni 2026 en R. vermeldt dat hij verzoeker sinds ongeveer vier jaar kent, ze hebben regelmatig contact en ontmoeten elkaar een paar keer per week of per maand. In dit verband wordt opgemerkt dat niet wordt ontkend dat verzoeker en R. contact hebben met elkaar sinds het najaar van 2025, zoals blijkt uit de whatsappgesprekken. Dat R. verzoeker al gedurende vier jaar zou kennen, betreft echter een niet gestaafde bewering die uitgaat van een vriend van verzoeker, zodat hieraan geen objectieve bewijswaarde kan worden toegekend.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker ongedateerde whatsappgesprekken heeft voorgelegd en gesprekken daterend van 13 december 2022 en van woensdag 21 juni, wat uit nazicht van de kalender woensdag 21 juni 2023 blijkt te zijn. Op 3 mei 2023 vernietigde de Raad de eerdere beslissing van de commissaris-generaal zodat het nieuwe element van verzoekers seksuele geaardheid kon worden onderzocht door het CGVS en op 3 juli 2023 werd verzoeker opnieuw gehoord door het CGVS.

Dat verzoeker geen stukken voorlegt over zijn geaardheid of over zijn seksuele contacten met mannen tussen de periode van 3 augustus 2023, datum waarop hem de vluchtelingenstatus werd toegekend, en 3 september 2025, datum waarop hij wist dat de kans bestond dat zijn status zou worden ingetrokken, brengt mee dat de vraag zou kunnen rijzen of verzoeker deze whatsappgesprekken en mogelijke seksuele contacten enkel had ter staving van zijn procedure. Los van deze vraag kan de Raad wel vaststellen dat verzoeker zijn verklaringen afgelegd op 22 september 2025 over zijn seksuele contacten en zijn geaardheid, niet staaft voor de periode tussen zijn erkenning als vluchteling (3 augustus 2023) en de datum waarop hij wist dat de kans bestond dat zijn status zou worden ingetrokken (3 september 2025). De Raad is zich er ten volle van bewust dat dit een uiterst delicate kwestie is, maar in het kader van zijn wettelijke opdracht is de Raad genoodzaakt om de feitelijkheden van het dossier na te gaan. In deze context is dus komen vast te staan dat verzoeker enkel stukken voorlegt inzake seksuele contacten met mannen die dateren van voor zijn erkenning als vluchteling en van na de datum waarop hij wist dat de kans bestond dat zijn status ingetrokken kon worden.

De commissaris-generaal stelt in de bestreden beslissing dat, in de mate dat er toch geloof zou kunnen worden gehecht aan verzoekers seksuele contacten met mannen, verzoeker niet aannemelijk maakt dat deze gedragingen onlosmakelijk deel uitmaken van zijn identiteit en vervolgt "*Er kan dan ook verwacht worden dat u afstand neemt van deze vluchtige seksuele contacten bij terugkeer naar Afghanistan. U nam immers reeds tijdelijk afstand van uw contacten met mannen toen u naar Afghanistan terugkeerde waarbij u zich toelegde op veelvuldige geslachtsgemeenschap met uw echtgenote (CGVS 22/9/2025,p.14). Bovendien hecht u zelf veel belang aan het conformeren naar de Afghaanse tradities en weet u dat dergelijke seksuele handelingen met hetzelfde geslacht er taboe zijn (CGVS 22/9/2025,9,15,19; CGVS 3/7/2023,p.14).*"

De kritiek van verzoeker op dit punt lijkt tegenstrijdig. Enerzijds benadrukt hij in het verzoekschrift dat hij genoodzaakt is om dit deel van zijn identiteit in het geheim, geïsoleerd en strikt afgesplitst van zijn gezinsleven te beleven. Anderzijds stelt verzoeker dat er van hem niet mag worden verwacht dat hij zijn geaardheid moet verbergen. De Raad merkt op dat, hoewel dit inderdaad niet van verzoeker mag worden verwacht, hij dit uit eigen beweging zelfs in België toch lijkt te doen. Uit de stukken van het dossier en uit de bestreden beslissing blijkt ook dat verzoeker heeft meegewerkt om enkele van zijn familieleden te laten overkomen naar België via gezinshereniging en uit het verzoekschrift blijkt dat hij vooraf kon weten dat ze het hebben van seksuele contacten met mannen zouden afkeuren. Verzoeker lijkt zich uit eigen beweging te hebben onderworpen aan wat hij vreesde: afkeuring van zijn familie en het moeten verborgen houden van zijn seksuele contacten met mannen. Verzoeker kan zich niet beperken tot een loutere verwijzing naar de Afghaanse cultuur en familiale druk om dit tegenstrijdig gedrag te verklaren. De Raad stelt bijgevolg vast dat de uiteenzetting in het verzoekschrift niet van aard is om afbreuk te doen aan de motieven in de bestreden beslissing.

Volledigheidshalve merkt de Raad op dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing geen melding maakt van de praktijk van ‘male to male seks’ in Afghanistan, zodat verzoekers kritiek in dit verband niet ter zake dienend is. Tevens wordt verwezen naar wat gesteld wordt in punt C.

Verzoeker betwist in het verzoekschrift niet de vaststelling van de commissaris-generaal dat de kennis over zijn seksuele partners uiterst beknopt is, maar hij legt uit dat dit komt omdat de mannen met wie hij contacten heeft, vaak getrouwd zijn en hun geaardheid voor hun eigen gezin verbergen, iedereen is uiterst voorzichtig met het delen van persoonlijke gegevens. De Raad meent dat kan worden aangenomen dat, in geval verzoeker zulke contacten had, er inderdaad sprake zal zijn van enige discretie, maar dit neemt niet weg dat verzoeker slechts een uiterst beperkte kennis had van zijn seksuele partners (NPO 22 september 2025, p. 7-8).

Aangaande een houding die vervlochten is met verzoekers identiteit, wordt verwezen naar punt C. hieronder.

B. Bespreking van het feit dat verzoekers voorstelling van zijn seksueel leven niet strookt met zijn huidige gezinssituatie.

Ook hier merkt de Raad op dat verzoeker zich uit eigen beweging lijkt te hebben onderworpen aan wat hij vreesde: afkeuring van zijn familie en het moeten verborgen houden van zijn seksuele contacten met mannen. Verzoeker kan zich niet beperken tot een loutere verwijzing naar de Afghaanse cultuur en familiale druk om dit tegenstrijdig gedrag te verklaren. Het is niet onredelijk en het getuigt niet van een totale miskenning van culturele factoren dat de commissaris-generaal oordeelt dat het niet aannemelijk is dat verzoeker enerzijds met een grote angst zou leven dat zijn familie zijn seksuele geaardheid en seksuele beleving zou ontdekken, maar anderzijds wel zijn vader, drie broers en zus via gezinshereniging naar België liet overkomen en actueel met hen samenwoont. De Raad herhaalt dat verzoeker ook werd erkend als vluchteling omwille van zijn geaardheid en dat hij zich uit eigen beweging lijkt te onderwerpen aan wat hij vreesde: afkeuring van zijn familie en het moeten verborgen houden van zijn seksuele contacten met mannen. Verzoeker kan niet louter verwijzen naar de Afghaanse cultuur en tradities om deze onaannemelijkheid te verantwoorden. De Raad stelt bijgevolg vast dat de uiteenzetting in het verzoekschrift niet van aard is om afbreuk te doen aan de motieven in de bestreden beslissing.

C. Bespreking van het feit dat verzoekers verklaringen over zijn bewustwording te kort schieten.

Blijkens de bestreden beslissing wordt er geen geloof gehecht aan verzoekers voorgehouden seksuele gerichtheid, met name zijn homoseksuele geaardheid. De commissaris-generaal verduidelijkt dat, in de mate er geloof zou worden gehecht aan verzoekers seksuele contacten met mannen, hij niet aannemelijk maakt dat deze gedragingen onlosmakelijk daadwerkelijk deel uitmaken van zijn identiteit en dat er kan worden verwacht dat hij afstand neemt van deze vluchtige seksuele contacten bij terugkeer naar Afghanistan.

De Raad verwijst naar de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie, die verzoeker ook aanhaalt, waarin het Hof heeft gesteld dat homoseksuelen kunnen worden geacht een sociale groep te vormen wanneer ze voldoen aan de twee cumulatieve voorwaarden die daartoe worden gesteld. Wat betreft de eerste voorwaarde stelt het Hof dat de seksuele gerichtheid van een persoon een dermate fundamenteel kenmerk voor zijn identiteit is dat van de betrokkene niet mag worden geëist dat hij dit opgeeft. Homoseksuele geaardheid betreft dus inderdaad ‘een onvervreemdbaar kenmerk dat deel uitmaakt van zijn identiteit en zijn fysieke en psychische integriteit’ dat gemeenschappelijk is aan deze bepaalde groep van personen (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12).

Een aangevoerde homoseksuele geaardheid kan slechts aannemelijk worden geacht wanneer de verzoeker om internationale bescherming blijk geeft van een diepgaande emotionele, affectieve en seksuele aantrekking tot personen van hetzelfde geslacht (UNHCR, *Claims to Refugee Status based on*

Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, Genève, 2012, nr. 9). Waar verzoeker zou menen dat het feit dat een geaardheid zich enkel heeft ontplooid op seksueel gebied, voldoende is om te behoren tot een groep van mensen met een homoseksuele geaardheid, benadrukt de Raad dat er een onderscheid moet worden gemaakt tussen seksuele praktijken, seksuele gerichtheid en genderidentiteit (ibidem, pt. 8-11). Aangezien een seksuele praktijk niet noodzakelijk samenvalt met een seksuele identiteit, maakt het louter onderhouden van seksuele contacten met mannen op zich nog geen homoseksuele geaardheid aannemelijk.

Zo kan de onmogelijkheid van sociaal en seksueel contact tussen ongehuwde mannen en vrouwen omwille van maatschappelijke normen (seksuele eer) ertoe leiden dat zowel diepgaande vriendschapsrelaties als seksuele interactie in bepaalde gevallen tussen leden van hetzelfde geslacht plaatsvindt uit 'noodzaak', dit is loutere lustbevrediging en als surrogaat voor heteroseksuele betrekkingen. In zulke situaties staat de seksuele praktijk los van de seksuele oriëntatie van iemands persoonlijkheid of identiteit.
Een seksuele gerichtheid is immers niet enkel seksueel gedrag, maar heeft ook betrekking op emoties en affectie (EUAA, *Judicial Analysis: Evidence and credibility assessment in the context of the common European Asylum system, 2023*, p. 264). Van een verzoeker mag dan ook worden verwacht dat hij in zijn verklaringen meer doet dan enkel seksuele praktijken toe te lichten.

Aldus moet nader worden onderzocht of verzoekers voorgehouden seksuele gerichtheid op personen van hetzelfde geslacht geloofwaardig is. Hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, komt het aan de verzoeker om internationale bescherming toe om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) moeten worden gezien in het licht van het al dan niet homofoob karakter van de samenleving waaruit de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is. De verklaringen die een verzoeker om internationale bescherming over zijn seksuele gerichtheid heeft afgelegd, vormen het uitgangspunt in de procedure van het onderzoek van de feiten en omstandigheden zoals bedoeld in oud artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, te meer wanneer de verzoeker geen bewijskrachtige elementen kan verschaffen aangaande zijn gerichtheid en/of wanneer er een gebrek is aan specifieke informatie betreffende de status van LGBT in het land van herkomst. Daarbij moeten stereotiepe opvattingen over homoseksuelen worden vermeden. Bijgevolg kan worden verwacht dat verzoeker doorleefde verklaringen aflegt over zijn eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van zijn homoseksualiteit, wat dit voor hem en zijn omgeving heeft betekend, wat de situatie is voor homoseksuelen in zijn land van herkomst en hoe zijn ervaringen, volgens zijn relaas, in het algemene beeld passen. Dit geldt nog meer als de verzoeker afkomstig is uit een land waar homoseksualiteit maatschappelijk onaanvaardbaar of strafbaar is gesteld.

De commissaris-generaal, en bijgevolg de Raad, mag van een verzoeker om internationale bescherming die zichzelf identificeert als homoseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Van een verzoeker om internationale bescherming die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit mag dan ook een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas worden verwacht (UNHCR, *Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, Genève, 2012, nr. 62-66 en UNHCR*, Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity*, Genève, 2008, nr. 35-36; HvJ 25 januari 2018, C-473/16, pt. 28; HvJ 2 december 2014, gevoegde zaken C148/13 tot en met C-150/13, pt. 49, 62).

Verzoeker tracht in zijn verzoekschrift zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid aan te tonen. Hij verwijst hiervoor naar zijn verklaringen afgelegd bij het CGVS op 22 september 2025 en merkt daarbij op dat de tolk tijdens het persoonlijk onderhoud een man was. De Raad merkt op dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud van 22 september 2025 niet blijkt dat verzoeker of zijn advocaat opmerkingen hebben gemaakt over het feit dat het interview werd afgenomen door een mannelijke protection officer en een mannelijke tolk. Uit de notities van dit persoonlijk onderhoud blijkt ook dat verzoeker vrijuit en zonder schaamte heeft kunnen spreken over zijn seksuele contacten met mannen (bijvoorbeeld op de vraag wat de naam was van de vriend die verzoeker confronteerde met zijn huidprobleem en geur, antwoordde verzoeker dat hij zijn naam niet kende en voegde daar spontaan aan toe dat hij die persoon 2 à 3 keer per week zag en dat ze dan seks hadden of dat hij verzoeker masseerde, NPO 22 september 2025, p. 8). Er kan dus niet worden aangenomen dat het feit dat de protection officer en de tolk mannen waren, verzoeker zou hebben verhinderd om verdere verklaringen over zijn geaardheid af te leggen.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud van 22 september 2025 blijkt dat verzoeker, wanneer hem gevraagd wordt hoe hij ontdekt heeft dat hij homoseksueel is, verwijst naar het feit dat op school gezegd werd dat iedereen de vrijheid heeft met mannen of met vrouwen te vrijen, "*Daarna stuurde iemand berichten via facebook en zei dat ik een knappe jongen was. En dan ben ik naar hem gegaan. We hebben seks gehad*

en dat vond ik heel leuk." (NPO 22 september 2025, p. 12). De protection officer reageert hierop dat dit het relaas is van verzoekers eerste afspraakje en dat zijn vraag was hoe verzoeker ontdekt heeft dat hij homoseksueel is. Na bijkomende uitleg verwijst verzoeker opnieuw naar het feit dat hij geleerd heeft dat mannen met mannen seks mogen hebben en vrouwen met vrouwen. Daarvoor was hij bang omdat in de Islam wordt gezegd dat als een man met een andere man seks wil hebben, hij gedood mag worden (NPO, p. 12). De protection officer vraagt dan nog verder dat verzoeker zou concretiseren wanneer bij hem het besef is gekomen dat hij homoseksueel was en dat hij over zichzelf moet praten. Verzoeker antwoordt "*In mijn hart vond ik altijd knappe jongen leuk, maar ik durfde nooit erover spreken. Toen ik hier erover les kreeg nadien heb ik het gedaan en ik doe het nog steeds."* (NPO, p. 13). Verzoeker spreekt dan verder over zijn gedachten en zijn zin in seks, hij vertelt dat hij vroeger met één persoon was, nu met meerdere personen is en dat zo verder zal blijven doen. Hij kent de naam van die ene persoon van vroeger niet met zekerheid. (NPO, p. 13). Verzoeker stelt verder tijdens het persoonlijk onderhoud ook dat hij verslaafd is en dat het moeilijk is om ermee te stoppen. De protection officer vraagt verduidelijking of verzoeker bedoelt 'verslaafd aan het hebben van seks met mannen' en verzoeker bevestigt dit (NPO, p. 15).

Uit deze verklaringen blijkt dat verzoeker zich beperkt tot het verwijzen naar zijn seksuele praktijken. De Raad stelt dus vast dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij de bewustwording van zijn geaardheid herleidt tot een louter seksuele aangelegenheid zonder dat er sprake is van een emotioneel ontwikkelingsproces en dat verzoeker op geen enkel moment zijn beweerde geaardheid koppelt aan effectieve gevoelens voor mannen.

De Raad stelt ook vast dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud melding maakte van het feit dat hij tijdens zijn verblijf in België een verloving aanging met een Afghaanse vrouw in Afghanistan (NPO, p. 6), dat dit een beslissing was van zijn ouders die altijd het recht hebben over het kind, het was niet zijn eigen keuze, hij reageerde niet maar was ontevreden, ze hadden het al geregeld en het was onmogelijk te weigeren, omdat dit als heel slecht zou worden gezien in hun cultuur en zoiets is nog nooit gebeurd, een huwelijk is de verantwoordelijkheid van de ouders en de ouders willen hun verantwoordelijkheid nemen en naleven, hij heeft niet geprobeerd om zijn huwelijk te weigeren en hij heeft nooit gevraagd om getrouwd te worden (NPO, p. 8). Verzoeker verklaart dat hij tot nu toe niet heeft nagedacht over zijn toekomst met zijn echtgenote (NPO, p. 14). De Raad merkt ook op dat de commissaris-generaal terecht vaststelt dat verzoeker verklaarde dat hij gedurende de periode in Afghanistan het huwelijk dagelijks één à twee keer per dag consumeerde. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud van 22 september 2025 blijkt dat verzoeker heeft verklaard dat hij de eerste dag van het huwelijk geen seks had met zijn echtgenote, omdat er volgens hun cultuur nooit seks is op de eerste dag van een huwelijk omdat de vrouw dan heel veel stress heeft. Daarna heeft hij wel seks met haar gehad, maar niet op de eerste dag. Op de vraag hoe vaak hij seks had met haar, antwoorde hij één of twee keer per nacht. De protection officer stelt dan de vraag "*Uw seksuele voorkeur ligt bij mannen, mag ik toch vragen hoe het dan mogelijk was voor u om 20 tot 40 keer seks te hebben met uw echtgenote?"* Verzoeker antwoordt "*Als je getrouwd bent word je gedwongen door je vrouw om met haar te vrijen. Ik heb meestal orale seks gehad".* (NPO, p. 14). De Raad stelt vast dat verzoeker geen enkele poging heeft ondernomen om zich te verzetten tegen zijn verloving en tegen zijn huwelijk, hij verklaarde dat dit het recht is van de ouders en dat weigeren heel slecht gezien zou worden in hun cultuur. De Raad volgt de commissaris-generaal ook dat het niet aannemelijk is dat verzoeker tot seks werd gedwongen door zijn echtgenote, gezien dit niet strookt binnen de conservatieve Afghaanse opvattingen waarbinnen verzoekers huwelijk tot stand kwam en die verzoeker ook benadrukt in het verzoekschrift.

De Raad stelt vast dat uit verzoekers verklaringen niet blijkt dat hij diepere gevoelens zou koesteren voor mannen in het algemeen. Er blijkt niet dat zijn contacten met mannen meer zouden zijn dan een louter seksuele relatie en lustbevrediging. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat zijn contact met mannen een uiting is van een homoseksuele geaardheid als onlosmakelijk deel van zijn eigen identiteit, gezien uit zijn verklaringen blijkt dat hij nog steeds veel belang hecht aan Afghaanse tradities en gewoontes, wat ook wordt benadrukt in het verzoekschrift. Verzoekers verklaringen zijn integraal gericht op seksuele praktijken waaruit weinig tot geen gevoelsmatige betrokkenheid spreekt. Deze seksuele praktijken lijken daardoor niet te wijzen op een specifieke gerichtheid of op een bepaalde seksuele identiteit.

De Raad volgt de commissaris-generaal ook waar deze stelt: "*Doorheen uw beroep voor de RvV en uw persoonlijk onderhoud op 3 juli 2023 werd voorgehouden dat u in een zeer prille fase van uw gewaarwording van uw seksuele oriëntatie zat, dat u zich volop aan het ontwikkelen was en dat u bezig was uw seksuele identiteit en beleving te ontdekken. Hierdoor werd er benadrukt dat u minder goed in staat was uw gevoelens hierover uit te drukken (CGVS 3/7/2023,20; verzoekschrift van 20 april 2022; Arrest RvV van 3 mei 2023). Uw laatste persoonlijk onderhoud vond evenwel meer dan twee jaar later plaats waardoor er niet meer volgehouden kan worden dat u erg jong bent of dat u uw seksuele geaardheid te pril ontdekt heeft om uw bewustwording of beleving onder woorden te brengen. Hierbij dient er beklemtoont te worden dat er van u niet verwacht wordt dat u in details uw gevoelens kan ontleden. Wel wordt er van u verwacht dat u die ontdekt dat u een geaardheid heeft die een volkomen taboe is in de cultuur waarin u opgroeide hierover nadenkt en dat u uw gedachten in uw eigen woorden kan aandrukken. Daar bent u zoals uit de vaststellingen*

hierboven blijkt niet toe in staat. Het geloof in uw homoseksuele geaardheid wordt dan ook ernstig onderuit gehaald."

Het geheel van verzoekers verklaringen in acht genomen, besluit de Raad dat verzoeker een homoseksuele geaardheid, in de zin van een fundamenteel kenmerk dat deel uitmaakt van zijn identiteit, niet aannemelijk maakt. Er is dan ook geen nood aan internationale bescherming om het beleven van een homoseksuele geaardheid te garanderen.

Verzoeker maakt evenmin aannemelijk dat hij omwille van zijn seksuele praktijken met mannen bij een terugkeer naar Afghanistan als homoseksueel zou kunnen worden gepercipieerd. Enerzijds is verzoeker uit eigen beweging al voor een korte periode teruggekeerd naar Afghanistan, anderzijds heeft hij daar een echtgenote met wie hij seksuele betrekkingen onderhield toen ze samen waren in november 2024 zodat kan worden verwacht dat dit in de toekomst ook het geval zal zijn. Uit verzoekers verklaringen en uit het verzoekschrift blijkt dat hij belang hecht aan de Afghaanse tradities. Verzoeker zal zich dus in de eerste plaats gedragen als een getrouwde man en zal ook zo gezien worden, zodat er geen indicaties zijn dat hij gepercipieerd zal worden als homoseksueel.

Verzoekers verwijzing in het verzoekschrift naar de nota van de NGO Nansen dat het niet opgaat te stellen dat een praktijk van 'male to male seks' geen implicaties heeft voor geaardheid en dat aan deze mannen soms wel een homoseksuele geaardheid wordt toegeschreven, doet hieraan geen afbreuk, evenmin als de verwijzing in zijn aanvullende nota naar de nieuwe moraliteitswet die in Afghanistan is afgekondigd.

D. Bespreking van het feit dat verzoeker in Afghanistan gehuwd is met een Afghaanse vrouw en dat dit niet te rijmen valt met zijn voorgehouden seksuele geaardheid.

De commissaris-generaal motiveert in dit verband:
"U bent in Afghanistan gehuwd met een Afghaanse vrouw.
- *Aangezien u de aangehaalde redenen voor uw terugkeer naar Afghanistan niet aannemelijk heeft gemaakt, maakt u evenmin aannemelijk dat u niet op de hoogte was van de huwelijksplannen en dat deze plannen bijgevolg zonder uw instemming gemaakt werden.*
- *Bovendien stemde u in met uw verloving twee jaar eerder en kan er hoe dan ook niet aangenomen worden dat u niet zou beseffen dat er dan ook een huwelijk op u wachtte in Afghanistan (CGVS 22/9/2025,p.6,7).*
- *Er kan ook niet aangenomen worden dat u niet in de mogelijkheid was om uw huwelijk te vermijden.*
- *U probeert het CGVS voor te houden dat u er niet over nadacht hoe en waar uw huwelijk zich in de toekomst zou afspelen (CGVS 22/9/2025,p.14). Dat u er niet over nadacht of dat het zelfs niet reeds ter sprake kwam dat u volgens uw (schoon)familie met uw vrouw moet samenleven is allerminst geloofwaardig en voedt de these dat u wel degelijk doelbewust een huwelijk aanging.*
- *Gedurende de ongeveer 22 dagen dat u met uw echtgenote doorbracht consumeerde u uw huwelijk dagelijks één à twee keer (CGVS 22/9/2025,p.14).*
- *Dat u door uw echtgenote hiertoe gedwongen werd is evenmin aannemelijk (CGVS 22/9/2025,p.14).*

Deze voorstelling strookt immers niet binnen de conservatieve Afghaanse opvattingen waarbinnen uw huwelijk tot stand kwam. Daarenboven kan er indien u daadwerkelijk homoseksueel van geaardheid bent verwacht worden dat seksuele handelingen met uw echtgenote u moeilijk afgingen en dat u minstens de hoge frequentie van jullie seksuele handelingen moest of wilde beperken.
Uw huwelijk met een vrouw valt niet te rijmen met uw voorgehouden homoseksuele geaardheid."

Verzoeker voert aan dat hij niet aan het huwelijk kon ontsnappen door zware familiale druk. De Raad volgt echter de commissaris-generaal waar deze stelt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij niet op de hoogte was van het feit dat dit huwelijk zou plaatsvinden toen hij naar Afghanistan reisde, verzoeker was immers reeds twee jaar verloofd met deze Afghaanse vrouw (NPO 22 september 2025, p. 6) en er kan niet worden aangenomen dat hij niet zou beseffen dat er een huwelijk op hem wachtte in Afghanistan: verzoeker benadrukt zelf in het verzoekschrift uitvoerig hoe zwaar de familiale druk is en hoe hij niet kan ontsnappen aan de Afghaanse cultuur en gewoontes. Er kan dus inderdaad worden aangenomen dat verzoeker ervan op de hoogte moet zijn geweest dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan met zijn verloofde in het huwelijk zou moeten treden. Het loutere feit dat hij verklaard heeft dat hij niet wil dat zijn echtgenote via gezinshereniging naar België komt (NPO 22 september 2025, p. 7), betreft een eenvoudige bewering en strookt niet met het feit dat verzoeker wel reeds zijn vader, broers en zus heeft laten overkomen via gezinshereniging. De Raad wijst erop dat volgens verzoekers eigen verklaringen in het verzoekschrift, hij niet kon ontsnappen aan de familiale druk om zijn familie te laten overkomen, zodat in de veronderstelling dat dit waar is, hij ook niet zou kunnen ontsnappen aan de familiale druk om zijn echtgenote te laten overkomen.

De Raad herhaalt dat de commissaris-generaal terecht vaststelt dat verzoeker verklaarde dat hij gedurende de periode in Afghanistan het huwelijk dagelijks één à twee keer per dag consumeerde. Uit de notities van

het persoonlijk onderhoud van 22 september 2025 blijkt dat verzoeker heeft verklaard dat hij de eerste dag van het huwelijk geen seks had met zijn echtgenote, omdat er volgens hun cultuur nooit seks is op de eerste dag van een huwelijk omdat de vrouw dan heel veel stress heeft. Daarna heeft hij wel seks met haar gehad, maar niet op de eerste dag. Op de vraag hoe vaak hij seks had met haar, antwoorde hij één of twee keer per nacht. De protection officer stelt dan de vraag "*Uw seksuele voorkeur ligt bij mannen, mag ik toch vragen hoe het dan mogelijk was voor u om 20 tot 40 keer seks te hebben met uw echtgenote?"* Verzoeker antwoordt "*Als je getrouwd bent word je gedwongen door je vrouw om met haar te vrijen. Ik heb meestal orale seks gehad".* (NPO 22 september 2025, p. 14). De Raad volgt de commissaris-generaal dat het niet aannemelijk is dat verzoeker tot seks werd gedwongen door zijn echtgenote, gezien dit niet strookt binnen de conservatieve Afghaanse opvattingen waarbinnen verzoekers huwelijk tot stand kwam en die hij ook benadrukt in het verzoekschrift. De Raad sluit zich aan bij de motieven in dit verband, waarop verzoeker geen kritiek uit in het verzoekschrift.

3.3.4.5. Rekening houdend met alle omstandigheden van de zaak, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in het standpunt dat verzoeker zijn beschermingsstatus heeft verkregen op basis van frauduleuze verklaringen en dat er aan de door hem opgeworpen asielmotieven geen geloof kan worden gehecht. Bijgevolg wordt terecht vastgesteld dat verzoekers vluchtelingenstatus wordt ingetrokken. Dit stemt overeen met de bepalingen van artikel 14, eerste lid, c) van Verordening (EU) 2024/1347 dat luidt als volgt:
"De beslissingsautoriteit trekt de vluchtelingenstatus van een onderdaan van een derde land in indien:
a) (…)
b) (…)
c) die onderdaan van een derde land of staatloze feiten verkeerd heeft weergegeven of valse documenten heeft gebruikt of feiten heeft achtergehouden, en dit doorslaggevend is geweest voor de verlening van de vluchtelingenstatus;"

Deze vaststelling volstaat in beginsel om over te gaan tot intrekking van de aan verzoeker toegekende vluchtelingenstatus.

3.3.5. Onderzoek van de door verzoeker aangevoerde vrees omwille van een verblijf in het Westen en gepercipieerd te worden als normoverschrijdend

3.3.5.1. In de bestreden beslissing wordt vooreerst terecht het volgende gesteld:

"Evenmin brengt u in uw laatste persoonlijk onderhoud elementen aan die de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus kunnen rechtvaardigen. Als enige reden voor uw nood aan internationale bescherming werpt u immers de hierboven besproken asielmotieven op (CGVS 22/9/2025, p. 14,15)."

3.3.5.2. In het verzoekschrift wijst verzoeker op het risico dat hij bij terugkeer zou lopen omwille van zijn politieke en religieuze denkbeelden en normoverschrijding, alsook omwille van een gepercipieerde verwestering bij terugkeer. Verzoeker wijst op het feit dat hij in België reeds vier jaar in dezelfde slagerij werkt, dat hij twee dagen per week Nederlandse les volgt, dat hij in zijn vrije tijd veel omgaat met een Belgische vriend, dat hij regelmatig op café gaat en dan regelmatig bier bestelt. Hij wil ook zijn seksuele geaardheid vrij kunnen beleven. Hij maakt in België enthousiast gebruik van zijn persoonlijke vrijheid en de bescherming die voortvloeit uit de rechtsstaat, zonder sociale controle, religieuze taboes en verboden, maakt verzoeker dagelijks keuzes die in Afghanistan tot disproportionele bestraffing en onmenselijke en vernederende behandeling zouden leiden. Verzoeker geniet in het dagelijks leven het voordeel van zijn vrijheid van gedachte en godsdienst om dit te doen. Verzoeker kan deze levenskeuzes maken. Verzoeker verwijst naar landeninfo. Verzoeker benadrukt dat hij afkomstig is uit ruraal en conservatief gebied, Khogyani in de provincie Nangarhar. Hij is ook op jonge leeftijd vertrokken uit Afghanistan, hij heeft vriendschapsrelaties met niet-moslims. Bij zijn aanvullende nota voegt verzoeker onder meer foto's waarop hij te zien is terwijl hij alcohol drinkt (stuk 5), een verklaring van zijn werkgever (stuk 4) en een attest dat hij Nederlandse les volgt (stuk 7).

De Raad merkt op dat beschermingsverzoeken gebaseerd op een (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding in het buitenland, verband kunnen houden met de vervolgingsgronden politieke overtuiging, godsdienst of het behoren tot een specifieke sociale groep (EUAA "*Country guidance: Afghanistan"*, mei 2024, p. 61).

A. Theoretisch kader

Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De taliban menen evenwel dat de sharia op zich een afdoende legaal kader bevat waardoor een grondwet niet nodig is. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA "*Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 23 en 26). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De de facto-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

Sinds de machtsovername door de taliban in augustus 2021 houdt de conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender. In een rapport van januari 2024 wordt gesteld dat de rol van Akhundzada als diegene die de finale zeg heeft over de meeste beleidsaspecten ondertussen verankerd is, al blijft discussie bestaan over de richting inzake binnenlands en buitenlands beleid (EUAA "*Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 16). In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA "*Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 26).

Politieke partijen zijn verboden waardoor er geen ruimte is voor politieke oppositie en de 'civic space' is zeer beperkt, zo niet gesloten. Afghaanse lokale media en middenveldorganisaties krijgen steeds meer restricties opgelegd en critici worden gearresteerd. Zo is elke berichtgeving over mensenrechten en kritiek op de taliban als de 'legitieme heersers' verboden, wat leidt tot zelfcensuur bij de nog actieve journalisten in Afghanistan. Vele opposanten hebben het land verlaten of zijn ondergedoken. Tevens werd de VN Speciale Rapporteur over de mensenrechtensituatie in Afghanistan de toegang tot het land ontzegd in augustus 2024. Dit resulteert in een situatie waarin het steeds moeilijker wordt om betrouwbare en up-to-date informatie over het land te krijgen (EUAA "*Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 18-19). De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de de facto-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik, waarbij gewag wordt gemaakt van een toegenomen repressie in 2025 (EUAA "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 18-19). Om de strenge leefregels van de zeer strikte interpretatie van de sharia door de taliban te handhaven, heeft de facto-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal de facto-staatsinstellingen (EUAA "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 24 en EUAA "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 21). De MPVPV wordt omschreven als een invloedrijke instelling die direct rapporteert aan de opperste leider over belangrijke thema's. Ondanks het beperkt aantal handhavers van het MPVPV, hebben vele Afghanen zich aangepast door zelfregulering, sociale druk en toezicht vanuit de gemeenschap (familieleden, religieuze leiders en buren), teneinde confrontaties met handhavers van het MPVPV te vermijden.

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam (EUAA "*Afghanistan - Country Focus",* januari 2026, p. 23-24) streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De de facto-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA "*Afghanistan - Country Focus",* januari 2026, p. 32-34). Er is een curriculum goedgekeurd voor mannelijke en vrouwelijke madrassa's maar de de facto-autoriteit heeft geen richtlijnen gegeven over algemene vakken. Volgens een assistent-professor verbonden aan de American University of Afghanistan hebben sommige madrassa's dit aangegrepen om in hun curriculum niet-religieuze en wetenschappelijke onderwerpen op te nemen omdat meisjes geen toegang hebben tot secundair onderwijs. Dit is evenwel volgens deze expert niet op uniforme wijze doorgevoerd. Het curriculum van madrassa's die worden gefinancierd door hoge functionarissen van de de facto-autoriteit weerspiegelt hun persoonlijke visie wat resulteert in sommige 'erg moderne' en andere 'conservatieve' madrassa's (EUAA "*Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 106-107, 136). De MPVPV heeft echter de controle op het naleven van de restricties voor meisjes in het onderwijs opgevoerd, ook in de madrassa's (EUAA "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 116).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De de facto-talibanregering, evenals de provinciale de facto-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol

heeft verstrengd (EUAA "*Afghanistan security situation"*, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA "*Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 41 ev.).

Op 31 juli 2024 werd door de de facto-autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin, enerzijds, een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd, en anderzijds, de verantwoordelijkheden van en de gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet. De wet bevat onder meer voorschriften die toezien op gendersegregatie in het openbaar leven, een voorwaarde opdat vrouwen het huis kunnen verlaten. Het is vrouwen verboden om naar vreemde mannen te kijken, terwijl het mannen niet is toegestaan te kijken naar het gezicht of het lichaam van niet-verwante vrouwen. De moraliteitswet bevat zowel voor vrouwen als mannen kledijvoorschriften, zoals voor vrouwen het bedekken van het gehele lichaam en hun aangezicht om sociale onrust te vermijden (sinds mei 2022 geldt deze instructie om hun aangezicht te bedekken bij voorkeur door middel van een burka), en bevat tevens het verbod van een on-islamitische haarstijl en het scheren van een baard korter dan de voorgeschreven lengte voor mannen. De wet specificeert verder een aantal inbreuken waaronder het niet bidden, het niet deelnemen aan verplichte (gezamenlijke) gebeden en het sluiten van vriendschap met niet-moslims of hen imiteren. Voorts is muziek tijdens bijeenkomsten of in woningen verboden en geldt er een verbod op ongehoorzaamheid van kinderen tegenover hun ouders. Verder bepaalt de moraliteitswet dat MPVPV-personeel ertoe gehouden is inbreuken door 'mentaal gehandicapte personen' en kinderen te beëindigen (EUAA "*Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 30 en 34-44 en EUAA "*Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 34-42). Over het algemeen gaat het om voorschriften die sinds de machtsovername bestonden en ook reeds afgedwongen werden, al zien sommige bronnen de codificatie als een indicatie dat deze regels strikter zullen worden toegepast en in een meer repressief en wreder systeem.

Laster en ongefundeerde kritiek op de de facto-regering is verboden - al wordt opbouwende kritiek inzake nog onvervulde beloften van de taliban, die hun rol als legitieme heersers erkent tot op zekere hoogte gedoogd - en moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van niet-soennitische feestdagen worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd (EUAA "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 24; EUAA "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 24).

De de facto-autoriteiten hebben sinds de machtsovername enkele instructies gegeven in decreten en algemene richtlijnen, maar in de eerste jaren na de overname waren er weinig instructies op schrift beschikbaar. In plaats daarvan werden instructies en richtlijnen gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder sociale media en tijdens interviews met de media. Hoewel er nog steeds per decreet wordt geregeerd, heeft de de facto-regering het wetgevingsproces geformaliseerd, waarbij een commissie wetsvoorstellen beoordeelt voordat ze worden voorgelegd aan de uiteindelijke goedkeuring van de opperste leider. Uitgevaardigde decreten worden heden gebundeld en gepubliceerd in openbare bladen omdat de authenticiteit van decreten die op sociale media werden gepubliceerd moeilijk te controleren was en soms niet ernstig werd genomen. Ondanks een meer geformaliseerd proces, worden instructies nog steeds mondeling en in verschillende andere vormen gegeven, waarbij soms onduidelijkheid bestaat over hun juridische status. Lokale de facto-staatsdepartementen, evenals lokale afdelingen van de MPVPV, hebben bovendien hun eigen instructies uitgevaardigd, volgens UNAMA. Voorts verklaarde een anonieme internationale organisatie aan de COI-eenheid van het Zweedse migratieagentschap dat niet alle instructies worden gepubliceerd, waardoor het enige tijd kan duren voordat iedereen op de hoogte is van het bestaan ervan. De uitgevaardigde instructies blijven vaak vaag geformuleerd, wat ruimte laat voor verschillende interpretaties. Er wordt gesuggereerd dat de formuleringen opzettelijk vaag zijn gehouden om onder andere de ambiguïteit van het beleid te vergroten en ruimte te laten voor aanpassingen (EUAA "*Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 29-30). Dit resulteert in onzekerheid en kan leiden tot arrestatie voor wat legaal lijkt, terwijl sommige instructies worden aangekondigd maar dode letter blijven (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*" van 14 december 2023; EUAA "*Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 29-30). Functionarissen van de de facto-autoriteiten op provinciaal niveau roteren op regelmatige basis wat een impact heeft op de lokale toepassing van restricties en verschillende bronnen zien een algemene trend waarbij instructies op meer uniforme wijze worden toegepast en lokale variaties verminderen (EUAA "*Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 29). Het is voor de Afghaanse bevolking evenwel nog steeds niet duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en er blijft volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm, ook na de publicatie van de moraliteitswet (EUAA "*Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 27).
Binnen hun mandaat kan het MPVPV-personeel regels en instructies stapsgewijs afdwingen via een aanmaning, bedreiging, boetes, opsluiting of elke straf die het personeelslid passend acht en dat niet tot de exclusieve bevoegdheid van een rechtbank behoort (EUAA "*Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p.

30). Opgelegde restricties lijken over het algemeen op striktere wijze afgedwongen te worden in rurale gebieden dan in steden zoals Kabul en in sommige conservatieve gebieden zijn lokale waarden al in overeenstemming met opgelegde regels. De MPVPV treedt evenwel strenger op in bepaalde periodes en was ook in Kabul na de afkondiging van de moraliteitswet veel meer aanwezig (EUAA "*Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 32 en EUAA "*Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 30).

In de periode van 15 augustus 2021 tot 31 maart 2024 documenteerde UNAMA 1.003 gevallen waarbij de handhaving door MPVPV-personeel van voorschriften gepaard ging met schendingen van de fysieke en mentale integriteit van personen (EUAA "*Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 27).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen. Verschillende gevallen van openbare geseling volgden op deze verklaring in het hele land. Lijfstraffen worden nog steeds regelmatig toegepast (EUAA "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 43).

In het bijzonder wat betreft 'zina'– d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen* Ambtsbericht *Afghanistan*", juni 2023, p. 7, voetnoot 1). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdaad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban's second Emirate*", van 15 juni 2022 in EUAA "*Afghanistan security situation*", augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

Door de beperkingen waaraan bronnen onderhevig zijn, bestaan er ook geen exacte cijfers over het aantal uitgevoerde lijfstraffen. UNAMA maakt melding van honderden gevallen van "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*" waaronder openbare geseling, afranseling, zweepslagen en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname. Ook AW en Rawadari rapporteerden gevallen van zweepslagen (EUAA "*Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 43-44). Uit voormelde Country Focus van januari 2026 (p. 44) blijkt dat het aantal lijfstraffen in 2025 is toegenomen in vergelijking met de voorgaande periode.

De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 130). Volgens de lokale mediabron Hasht-e-Subh, op basis van cijfers van het de facto-Hooggerechtshof en eigen berichtgeving, werden 715 personen (waarvan 136 vrouwen) onderworpen aan zweepslagen in de periode tussen de machtsovername en 17 augustus 2024 in de 31 Afghaanse provincies. Deze straf werd opgelegd onder meer wegens buitenechtelijke relaties, diefstal maar ook het niet-naleven van de kledijvoorschriften, het drinken van alcohol en het telefoneren met 'niet-mahram' personen (EUAA "*Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 43-44). Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds voorafgegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de de facto-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 29).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht*", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen

hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban alsook personen die mensenrechtenkwesties onder de aandacht brachten (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24 en EUAA "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 20; EUAA "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 25; EUAA "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 23). In september 2025 sloten de taliban de toegang tot internet in heel Afghanistan af, volgens sommige bronnen om 'immorele inhoud' te bestrijden (EUAA "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 22). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA "*Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht*", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie *("Ministry of Communications and Information Technology*") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "*immorele inhoud"* te beperken (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals"*, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", p. 44, 80, 116 en EUAA "*Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 25). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan*, "Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "*Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022). Er zijn ook talibanaanhangers online actief die bedreigende commentaren posten bij berichten van personen die kritiek uiten op de de facto-regering en ijveren voor vrouwenrechten. Er is evenwel geen sterk bewijs dat het om door de taliban gecoördineerde acties zouden gaan. Er wordt ook melding gemaakt van twee Afghanen in Duitsland die online kritiek hadden geuit op de taliban en wiens families in Afghanistan door de taliban werden gearresteerd (EUAA "*Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 26, 45).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of als op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "*geloofsethiek en denkwijze*" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLOnews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 december 2021 in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 50-51).

Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat tot september 2025 zes miljoen Afghanen zijn gerepatrieerd vanuit Iran en Pakistan, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong (EUAA "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 46 en 47).Vele terugkeerders komen toe in Afghanistan zonder middelen en sommigen hebben zelfs nog nooit een voet in Afghanistan gezet. Er wordt vastgesteld dat het voor vele Afghanen, mede gelet op de precaire humanitaire situatie in het land, moeilijk is om te (her)integreren in Afghanistan wanneer zij er niet (meer) over een sociaal netwerk beschikken, dat hen kan helpen bij het vinden van werk. Terugkeerders zonder sociaal netwerk in Afghanistan worden soms als buitenlanders beschouwd, onder meer door het hebben van een ander accent, andere kleding en ander gedrag. Een aanpassing aan de nieuwe regels en normen onder het huidige talibanregime is nodig om stigmatisering te vermijden (EUAA "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 48-49).

De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch. Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afghaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. In juli 2025 stuurde Duitsland nogmaals 81 Afghanen gedwongen terug. Oostenrijk stuurde in oktober 2025 een Afghaanse man terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd. Volgens Der Spiegel werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest geplaatst en ondervraagd werden. Volgens het Duitse Tagesschau hebben de de facto-autoriteiten van de terugkeer van Afghanen uit Europa in 2025 geprofiteerd om via video's te laten voorkomen dat zij terug welkom worden geheten in Afghanistan en wordt migratiemanagement aangegrepen om in de afwezigheid van diplomatieke erkenning relaties aan te knopen (EUAA "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 50). Een prominent activist voor het recht op onderwijs voor meisjes werd begin 2023 gearresteerd na een bezoek aan Brussel waar hij diplomaten en EU-ambtenaren had ontmoet en werd vervolgens zeven maanden opgesloten (EUAA "*Afghanistan – Country Focus"*, november 2024, p. 44- 45).

Volgens het Algemeen Ambtsbericht is het, net omwille van de beperkte en anekdotische informatie hierover, onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 53-55; "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", p. 148-149; COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*", p. 36).

Het rapport van het Zwitserse Staatssekretariat für Migration (SEM) "*Focus Afghanistan. Return from abroad*" van 14 februari 2025, waarnaar de EUAA *"Afghanistan: Country Focus*", van januari 2026 aangehaald door verweerder in zijn aanvullende nota verwijst, handelt specifiek over terugkeerders. Het rapport vermeldt dat in de luchthaven van Kabul, het "*Immigration Department*", dat handelt onder het Ministerie van Binnenlandse zaken, verantwoordelijk is voor de grenscontroles in de luchthaven. Zij zijn ook verantwoordelijk voor andere checkpoints aan de grens. Op de luchthaven wordt een screening uitgevoerd van binnenkomende terugkeerders door de grenscontroleautoriteiten en de GDI van de de facto-regering. Een bron vermeldt dat personen die toekomen vanuit een westers land, bij binnenkomst meer vragen moeten beantwoorden dan andere reizigers, zeker als ze westerse kledij dragen. Een andere bron vermeldde dan weer dat het zeer regelmatig en zelfs dagelijks voorkomt dat personen toekomen uit westerse landen en dat dit niet tot problemen leidt met binnenkomstcontroles. Tijdens hun missie naar Kabul in november 2024, stelden onderzoekers van SEM vast dat de grenscontroles in de luchthaven van Kabul niet significant verschillen van deze in andere luchthavens. Stelselmatige interviews door personeel van de GDI komen niet voor. De taliban of de GDI hebben lijsten en biometrische gegevens van vroegere overheidsmedewerkers in de veiligheidsdiensten. Zij kunnen deze personen dus identificeren bij controles (p. 17). Arrestaties vinden niet systematisch plaats. Volgens een bron is dit echter wel mogelijk als er een verband wordt vermoed met actieve verzetsgroepen zoals het NRF of het AFF. Ook voormalige medewerkers van de geheime dienst lopen naar verluidt een bijzonder risico. Bij mensen met een buitenlands paspoort wordt speciale aandacht besteed aan mogelijke spionnen en mensen die banden hebben met ISKP.

De IOM is verantwoordelijk voor terugkeerders vanuit Turkije en interviewt hen systematisch. In 2022 werden nog eerder agressieve ondervragingen en onderzoek op de luchthaven gemeld ten aanzien van terugkeerders uit Turkije, maar nu is dit niet meer het geval, omdat deze terugkeerders uit Turkije nu veeleer beschouwd worden als "*poor guys*" of sukkelaars. Turkije deelt de passagierslijsten met de Afghaanse de facto-autoriteiten. In 2024 had slechts 2 % van de terugkeerders een paspoort. Verder reisde 97,5 % van hen met een tijdelijk reisdocument dat lijkt op een taskara, specifiek uitgereikt voor hun terugkeer (p. 17-18).

De enige informatie die beschikbaar is over de behandeling van terugkeerders uit een westers land, betreft de chartervlucht vanuit Duitsland in augustus 2024 met 28 veroordeelde criminelen. Deze gerepatrieerden werden oorspronkelijk vastgehouden in een gebouw bij de luchthaven. Daar werden ze geïnterviewd door de de facto-autoriteiten om hun identiteit na te gaan en daarna werden ze vrijgelaten. Hun familieleden moesten een verklaring ondertekenen dat deze personen geen misdaden meer zouden begaan. Het is niet gedocumenteerd of al deze personen zijn vrijgelaten. Volgens Der Spiegel zouden sommigen nog onder huisarrest staan. Enkelen van hen getuigden later in Afghaanse media (p. 18).

De situatie na binnenkomst via de luchthaven van Kabul is de volgende. In 2021 is het IOM gestopt met het vrijwillig terugkeerprogramma vanuit Europese landen. In 2023 werd de ontvangstbalie in de luchthaven heropend. Deze wordt gezamenlijk bemand door de IOM en het Afghaanse ministerie van Vluchtelingen en Repatriëringen. Specifiek voor terugkeerders uit Turkije is er financiële steun van de IOM. Volgens een bron moeten vele jonge mannen voor zichzelf zorgen eens ze de luchthaven verlaten (p. 28-29).

Er zijn geen bewijzen van arrestaties of mishandeling door de taliban bij binnenkomst van terugkeerders via de luchthaven of via land. De SEM heeft tijdens zijn onderzoek geen bewijs gevonden van systematische

vervolging of intimidatie van terugkeerders. Er wordt vanuit gegaan dat de bronnen die voor het SEM-rapport zijn geraadpleegd, dit anders wel zouden hebben gemeld. In plaats daarvan zijn de meeste bronnen het erover eens dat de taliban terugkeerders over het algemeen goed behandelen en dat er geen sprake is van specifieke vervolging tegen hen uitsluitend omdat ze terugkeerders zijn. Niettemin zijn er aanwijzingen dat dergelijke aanvallen af en toe voorkomen of dat terugkeerders daar bang voor zijn. Er zijn wel indicaties dat vervolging of mishandeling kan voorkomen tegen personen die behoren tot een risicoprofiel en hun familieleden. Vervolging of mishandeling door de de facto-overheden wordt vooral gemeld in het geval van enkele risicogroepen, en zelfs dan niet systematisch: voormalige hoge ambtenaren en politici, voormalige veiligheidstroepen, mensenrechtenactivisten (p. 35-36).

De de facto-overheden hebben over het algemeen weinig achtergrondinformatie over terugkerende personen. Ze zijn niet in staat om alle terugkeerders te volgen en te controleren (p. 37).

Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA "*Afghanistan: targeting of individuals*", augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat er een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen mogelijk zijn en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen, dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*", p. 36).

Bronnen geven ook aan dat individuen die als *"verwesterd"* worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of buren omdat ze worden gezien als *"verraders"* of *"ongelovigen".* Een bron geeft aan dat personen die worden beschouwd als 'beïnvloed' door westerse waarden, met argwaan worden bekeken en door de taliban kunnen worden geviseerd, waarbij personen in verstedelijkte gebieden, middenveldactivisten, personen die een westerse opleiding hebben gevolgd of personen die een levensstijl hadden aangenomen die afwijkt van de plaatselijke gebruiken in het bijzonder worden genoemd (EUAA "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 51).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 51, EUAA "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 51). Stigmatisering is onder meer het gevolg van de kosten van emigratie, vaak betaald door de uitgebreide familie, hetgeen leidt tot onbetaalde schulden en vergaande economische gevolgen voor familieleden. Een bron vermeldt dat terugkeerders uit Europa vaak vermijden kenbaar te maken dat zij uit het westen werden gerepatrieerd om stigmatisering te vermijden. Voorts wordt gesteld dat roddels zich snel verspreiden, waarbij een terugkeerder uit Europa vaak wordt verdacht 'besmet' te zijn met westerse waarden en ideeën, zijn eigen cultuur te zijn 'verloren' en verboden handelingen te hebben gesteld, zoals niet bidden, zich bekeren tot het christendom, alcohol drinken of omgaan met vrouwen (EUAA "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 48-49). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid: (1) personen "*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die zijn beïnvloed door buitenlandse waarden of als zodanig worden gezien, ook wel benoemd als personen die *"verwesterd"* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden

beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA "*Country Guidance: Afghanistan"* wordt gesteld dat vervolging van personen die onder deze profielen vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA kunnen worden bijgetreden (EUAA "*Country Guidance: Afghanistan"*, mei 2024, p. 57-61).

B. Concrete toepassing

In de bestreden beslissing wordt over verzoekers vrees bij terugkeer te worden vervolgd vanwege zijn verblijf in België, het volgende geoordeeld. Er wordt eerst op uitgebreide wijze verwezen naar landeninfo en dan wordt het volgende geconcretiseerd:

"*Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.*
Hoewel u op jonge leeftijd in België aankwam bent u vrijwillig en zonder problemen naar Afghanistan teruggereisd in november 2024 voor een verblijf van vijfentwintig dagen. Daarenboven blijkt uit uw verklaringen dat u zich conformeert naar de in Afghanistan heersende waarden en normen wanneer u zich op afstand verlooft met een Afghaanse vrouw en bij uw terugkeer naar Afghanistan met haar trouwt, naar eigen zeggen omdat dit gewenst is binnen de Afghaanse traditie (CGVS 22/9/2025, p.4,15).
Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geledingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder.
Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.
Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan."

Om onderstaande redenen slaagt verzoeker er niet in deze motieven te weerleggen.

Verzoeker is in België aangekomen in mei 2020 als niet-begeleide minderjarige, hij was toen zestien jaar. Op 3 augustus 2023 werd verzoeker erkend als vluchteling. Verzoeker is momenteel tweeëntwintig jaar en verblijft iets meer dan zes jaar in België.

De stukken die verzoeker voorlegt, tonen aan dat hij sinds november 2022 tewerkgesteld is in een slagerij, tot grote tevredenheid van zijn werkgever. Verzoeker heeft met vrucht een opleiding Nederlands beëindigd en

drinkt soms alcohol. Verzoeker heeft ook stukken voorgelegd waaruit losse seksuele contacten met mannen blijken en een getuigenverklaring van zijn vriend R. Deze vriend R. was ook aanwezig ter terechtzitting van 20 mei 2026. Tijdens het persoonlijk onderhoud op 22 september 2025 maakt verzoeker ook melding van R., als persoon met wie hij op dat ogenblik een relatie had (NPO 22 september 2025, p. 3). De getuigenverklaring van R. dateert van 21 juni 2026 en R. vermeldt dat hij verzoeker sinds ongeveer vier jaar kent, ze hebben regelmatig contact en ontmoeten elkaar een paar keer per week of per maand. In dit verband wordt opgemerkt dat niet wordt ontkend dat verzoeker en R. contact hebben met elkaar sinds het najaar van 2025, zoals blijkt uit de whatsappgesprekken. Dat R. verzoeker al gedurende vier jaar zou kennen, betreft echter een niet gestaafde bewering die uitgaat van een vriend van verzoeker, zodat hieraan geen objectieve bewijswaarde kan worden toegekend.

Over verzoekers losse seksuele contacten met mannen werd hierboven reeds vastgesteld (onder punt 3.3.4.4., 'A. Bespreking van de gronden dat verzoekers verklaringen over zijn seksuele contacten te kort schieten en van de grond dat losse seksuele contacten op zich geen houding vormen die vervlochten is met verzoekers identiteit') dat de commissaris-generaal terecht stelt dat verzoeker niet aantoont dat deze gedragingen onlosmakelijk deel uitmaken van zijn identiteit. Verzoeker heeft hierop kritiek geuit, die echter tegenstrijdig lijkt en dus geen afbreuk doet aan dit motief. Enerzijds benadrukt verzoeker in het verzoekschrift immers dat hij genoodzaakt is om dit deel van zijn identiteit in het geheim, geïsoleerd en strikt afgesplitst van zijn gezinsleven te beleven. Anderzijds stelt verzoeker dat er van hem niet mag worden verwacht dat hij zijn geaardheid moet verbergen. De Raad herhaalt dat, hoewel dit inderdaad niet van verzoeker mag worden verwacht, hij dit uit eigen beweging zelfs in België toch lijkt te doen. Uit de stukken van het dossier en uit de bestreden beslissing blijkt ook dat verzoeker heeft meegewerkt om enkele van zijn familieleden te laten overkomen naar België via gezinshereniging en uit het verzoekschrift blijkt dat hij vooraf kon weten dat ze het hebben van seksuele contacten met mannen zouden afkeuren. Verzoeker lijkt zich uit eigen beweging te hebben onderworpen aan wat hij vreesde: afkeuring van zijn familie en het moeten verborgen houden van zijn seksuele contacten met mannen. Verzoeker kan zich niet beperken tot een loutere verwijzing naar de Afghaanse cultuur en familiale druk om dit tegenstrijdig gedrag te verklaren.

Waar verzoeker in het verzoekschrift aanvoert dat hij in België enthousiast gebruik maakt van zijn persoonlijke vrijheid en de bescherming die voortvloeit uit de rechtsstaat, zonder sociale controle, religieuze taboes en verboden, dat hij in het dagelijks leven het voordeel geniet van zijn vrijheid van gedachte en godsdienst en dat hij zelf deze levenskeuzes kan maken, merkt de Raad op dat dit in contrast staat met andere passages in het verzoekschrift en met verzoekers eigen verklaringen en dus niet gevolgd kan worden. Uit deze passages en uit verzoekers verklaringen blijkt dat verzoeker herhaaldelijk wijst op de grote familiale druk die hij ervaart vanuit zijn Afghaanse familie in België en in Afghanistan, dat hij zijn vermeende geaardheid en zijn losse seksuele contacten voor zijn familie verborgen wenst te houden maar dan toch heeft meegewerkt om zijn familieleden (vader, broers en een zus) die dit niet zouden goedkeuren, te laten overkomen, dat hij genoodzaakt is om zijn contacten met mannen in het geheim, geïsoleerd en strikt afgesplitst van zijn leven met zijn familieleden in België te beleven, dat hij niet kan ontsnappen aan de Afghaanse tradities (verzoekschrift) en dat hij wel belang hecht aan deze tradities (NPO 22 september 2025, p. 6, p. 8, p. 15).

Verzoeker kan dus niet gevolgd worden waar hij zou menen dat hij de waarden en normen waarmee hij in België in aanraking is gekomen, ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft.

Verzoeker verduidelijkt niet in het verzoekschrift, noch in zijn aanvullende nota, of deze nieuwe waarden en normen voor hem belangrijk zijn en in welk opzicht dit hem zou hinderen bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan. De Raad merkt ten overvloede op dat uit de stukken die verzoeker heeft voorgelegd inzake zijn seksuele contacten met mannen, waaraan hij verklaarde verslaafd te zijn (NPO 22 september 2025, p. 15) een hiaat blijkt van twee jaar tussen augustus 2023 en september 2025, zodat kan worden aangenomen dat verzoeker periodes heeft meegemaakt waarin hij geen seksuele contacten met mannen heeft. Toen verzoeker in Afghanistan gehuwd is in november 2024 heeft hij ook seksuele betrekkingen gehad met zijn echtgenote (NPO, p. 14).

Er kan worden aangenomen dat verzoeker tijdens zijn verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde waarden en normen die verschillen van deze in Afghanistan, maar hij toont niet concreet aan dat hij deze nieuwe waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van zijn identiteit en morele integriteit en dat van hem niet meer zou kunnen worden verwacht dat hij er afstand van neemt om zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geledingen van de Afghaanse samenleving.

Verzoeker heeft ook al, zij het kortstondig (november 2024), het Afghanistan van na de machtsovername door de taliban meegemaakt. Daarnaast beschikt hij nog over een netwerk dat hem desgevallend kan informeren over gewijzigde gewoontes en gebruiken, zijn moeder en andere broers woonden daar nog (NPO

22 september 2025, p. 2-3), evenals andere familieleden (waaronder zijn echtgenote). Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat hij gedurende zijn verblijf in België daadwerkelijk kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die hij moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor hij bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder.

Ondanks het feit dat verzoeker in 2020 op zestienjarige leeftijd Afghanistan heeft verlaten en een deel van zijn vormende jaren in België doorbracht, wordt aangenomen en is aangetoond dat hij op de hoogte is van de Afghaanse normen en gewoontes en daarnaar gevormd is. Dit blijkt uit zijn eigen verklaringen en tevens uit verschillende passages in het verzoekschrift, waar wordt benadrukt dat verzoeker, na zijn erkenning in België, binnen zijn familiale en culturele context zijn huwelijk niet kon weigeren, dat individuele keuzevrijheid bij partnerkeuze onbestaand is, dat de vader beslissingsbevoegdheid heeft over alle zaken in een Afghaanse familie, dat hij zijn seksuele contacten met mannen buitenshuis discreet onderhoudt omdat zijn vader, broers en zus in België zijn en hij ermee samenwoont, dat verzoeker zich niet kan onttrekken aan dwingende culturele en familiale verwachtingen.

Er kan dus niet worden aangenomen dat verzoeker vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en dat hij zich deze waarden en normen (of de thans geldende regels van de sharia) niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan dat hij in de actuele stand van zaken omwille van zijn verblijf in België en het beweerde niet volgen van bepaalde Afghaanse tradities in België, in geval van terugkeer naar Afghanistan, als verwesterd of normoverschrijdend zal worden gepercipieerd, noch dat hij in niet staat zal zijn om zich aan te passen aan de heersende waarden en normen. In dit verband wordt herhaald wat gesteld wordt in punt 3.3.4.4.C. van dit arrest, met name dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij omwille van zijn seksuele praktijken met mannen bij een terugkeer naar Afghanistan als homoseksueel zou kunnen worden gepercipieerd. Enerzijds is verzoeker uit eigen beweging al voor een korte periode teruggekeerd naar Afghanistan, anderzijds heeft hij daar een echtgenote met wie hij seksuele betrekkingen onderhield toen ze samen waren in november 2024 zodat kan worden verwacht dat dit in de toekomst ook het geval zal zijn. Uit verzoekers verklaringen en uit het verzoekschrift blijkt dat hij belang hecht aan de Afghaanse tradities. Verzoeker zal zich dus in de eerste plaats gedragen als een getrouwde man en zal ook zo gezien worden, zodat er geen indicaties zijn dat hij gepercipieerd zal worden als homoseksueel.

Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoeker Afghanistan verliet omwille van persoonlijke problemen met de taliban, blijkt niet dat hij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of zijn lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden geviseerd door de taliban, laat staan dat zijn vertrek uit Afghanistan om die reden risicoverhogend of -verzwarend zou zijn. Gelet op het voorgaande kan in casu niet worden aangenomen dat verzoeker, die in Afghanistan nog over een netwerk beschikt, dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en/of een (toegeschreven) verwestering en/of als een persoon die de religieuze, morele en/of sociale normen heeft overschreden (of als zodanig wordt gepercipieerd).

Waar verzoeker verwijst naar arresten van de Raad, dient in herinnering te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben. Bovendien toont verzoeker niet in concreto aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van de door hem geciteerde arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

3.3.5.3. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker op grond van zijn beweerde normoverschrijding en gepercipieerde verwestering geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 3, 1) en 5) juncto artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 in aanmerking kan worden genomen.

3.3.6. Beoordeling in het licht van de subsidiaire beschermingsstatus

3.3.6.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in oud artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

3.3.6.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in oud artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waarbij wordt geconcludeerd dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging door de taliban en dat evenmin kan worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging omwille van (een toegeschreven) overtreding van sociale normen.

Oud artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b) van de toenmalige richtlijn 2004/83/EG (heden de richtlijn 2011/95/EU).

Het begrip "*ernstige schade*" in dit artikel heeft betrekking *"op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*", met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de toenmalige richtlijn 2004/83/EU (later de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypotheses dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b van de toenmalige richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in oud artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in oud artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van oud artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *"Country Guidance: Afghanistan"* van EUAA van mei 2024 (p. 101: "*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor*.").

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in oud artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, onder meer in hun aanvullende nota's van 18 mei 2026 (verzoeker) en 13 mei 2026 (de commissaris-generaal), kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige

Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban, die door de internationale gemeenschap niet wordt erkend als een legitieme Afghaanse overheid, kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevriezing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met verdere gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ook zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie. Tot slot heeft de Afghaanse economie in 2025 nieuwe klappen gekregen waaronder een aanzienlijke vermindering van Amerikaanse hulp en de massale toestroom van terugkeerders uit Pakistan en Iran (EUAA, Afghanistan: Country Focus, januari 2026, p. 48). In april 2025 besloot de VS, voorheen de grootste donor, de financiering van bijna al zijn humanitaire programma's stop te zetten en andere donoren volgden dit voorbeeld. Het gevolg is dat honderden gezondheidscentra zijn gesloten, en dat USAID-programma's die miljoenen Afghanen ondersteunen met voedselvoorziening, spoedeisende gezondheidszorg en water, sanitaire voorzieningen en hygiëne zijn opgeschort. Daarnaast keerden in 2025 2,5 miljoen Afghanen terug vanuit Iran en Pakistan. Met als gevolg dat de reeds precaire humanitaire situatie in Afghanistan verder onder druk wordt gezet. Het hoog aantal terugkeerders heeft onder meer de concurrentie op de arbeidsmarkt verscherpt en heeft de druk op de stedelijke huisvestingscrisis vergroot (EUAA, Afghanistan: Country Focus, januari 2026, p. 81 en 85). De meeste terugkeerders komen aan zonder bezittingen en velen hebben nooit een voet in Afghanistan gezet omdat ze al generaties lang in het buitenland wonen (EUAA, Afghanistan: Country Focus, januari 2026, p. 48). Omwille van de afwezigheid van een sociale welvaartstaat is het hebben van een sociaal netwerk bij terugkeer naar Afghanistan van vitaal belang voor de re-integratie en toegang tot werk voor terugkeerders (EUAA, Afghanistan: Country focus, januari 2026, p. 48).

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van oud artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviseerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Gelet op wat voorafgaat, concludeert de Raad dat het risico voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, in deze stand van zaken niet valt onder het toepassingsgebied van oud artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.
Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.
Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM in casu buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de oude artikelen 48/3 en 48/4 van Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat hij bij terugkeer niet zou kunnen rekenen op enig familiaal of sociaal netwerk of dat hij zich in een situatie van bijzondere kwetsbaarheid bevindt die hem zou verhinderen in zijn basisbehoeften te voorzien. Bijgevolg maakt hij een dergelijke vrees niet aannemelijk. Volledigheidshalve dient te worden toegevoegd dat verzoeker nog een netwerk heeft in Afghanistan (moeder, broers, echtgenote).

3.3.6.3. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviseerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de toenmalige richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog interne gewapende confrontaties in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en verzetsgroepen, zoals het National Resistance Front (hierna: het NRF) en de Afghanistan Freedom Front (hierna: AFF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij er ook sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Daarnaast hebben er gewapende confrontaties plaats tussen Afghanistan en Pakistan, voornamelijk langs grensgebieden.

Uit de meest recente *Country Focus* van EUAA van januari 2026 blijkt dat de daling van het geweldsniveau in Afghanistan zich ook in 2025 heeft doorgezet. Zowel het aantal geweldsincidenten als het aantal burgerslachtoffers is in 2025 verder gedaald in vergelijking met de voorgaande periode. Het aantal incidenten van "*violence against civilians*" wordt bovendien grotendeels toegeschreven aan de *de facto*-autoriteiten, waarbij het gaat om arrestaties, het gebruik van excessief geweld, onder andere bij het bestrijden van criminaliteit, maar ook gevallen waarin de naleving van de sharia wordt afgedwongen, het viseren van medewerkers van de voormalige Afghaanse overheid en hun familieleden en van leden van verzetsgroepen. De provincie Paktika kende in de periode van 1 oktober 2024 tot 30 november 2025 het hoogste aantal burgerslachtoffers (67), gevolgd door Kandahar (48) en Badakhshan (37).

In 2025 vormden het NRF en andere verzetsgroepen geen significante bedreiging voor de territoriale controle van de de facto-talibanautoriteiten. Het merendeel van de aanvallen van verzetsgroepen, in de vorm van "*battles*" en "*explosions/remote violence*", vond plaats in de provincies Kabul, Kunduz en Herat. Hoewel deze aanvallen zijn gericht tegen de de facto-veiligheidstroepen, blijkt tevens dat burgers hiervan het slachtoffer kunnen zijn. Het aantal burgerslachtoffers blijft evenwel beperkt. Hieruit kan worden besloten dat de Afghaanse verzetsgroepen op beperkte schaal blijven doorgaan met doelgerichte aanvallen op de *de facto*-autoriteiten, doch dat er in 2025 geen sprake was van een significante toename van deze aanvallen en/of het aantal burgerslachtoffer ten gevolge van deze aanvallen.
ISKP daarentegen viseert zowel de de facto-autoriteiten, als burgerdoelwitten, zoals religieuze minderheden of bepaalde profielen. ISKP gebruikt tactieken, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Na gerichte acties door de taliban wordt de operationele capaciteit van ISKP als beperkter beschouwd en is er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen. In 2025 vormde ISKP evenmin een significante bedreiging voor de territoriale controle van de de facto-talibanautoriteiten. Hoewel veel van de acties en aanslagen door ISKP gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is (EUAA "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 58-60).

In 2025 vonden er confrontaties plaats tussen de de facto-autoriteiten en de Pakistaanse veiligheidsdiensten, die stellen dat zij hierbij de zogenaamde 'Pakistaanse taliban' (Tehreek-e-Taliban (TTP)) viseren. Zij beschuldigen de taliban ervan dat zij de TTP een onderdak bieden. Hierbij voert het Pakistaanse leger ook luchtaanvallen uit. De confrontaties vonden voornamelijk plaats langs de grens tussen Pakistan en Afghanistan. Ook de meeste luchtaanvallen vonden daar plaats, al vond er ook een luchtaanval op

Kabul-stad plaats. De de facto-talibanautoriteiten hebben deze Pakistaanse aanvallen proberen te beantwoorden met vergeldingsacties gericht tegen Pakistaanse grensposten. De meest getroffen gebieden zijn de grensdistricten van de provincies Nangarhar, Kunar en Khost. Tijdens deze confrontaties met het Pakistaanse leger, en bij luchtaanvallen van deze laatste, vielen in de grensregio's tientallen burgerslachtoffers. Hoewel bij de Pakistaanse aanvallen ook burgerslachtoffers vielen, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat de Pakistaanse veiligheidsdiensten Afghaanse burgers als doelwit hadden. Volgens VN-gegevens veroorzaakten gevechten tussen de Afghaanse de facto-autoriteiten en Pakistaanse veiligheidstroepen minstens 503 burgerslachtoffers in de periode van 10 tot 17 oktober 2025, waaronder 50 doden en 453 gewonden, voornamelijk door luchtbombardementen en grensoverschrijdende beschietingen. UNAMA registreerde voorlopig alleen al in het district Spin Boldak 17 burgerdoden en 346 gewonden. Volgens UCDP veroorzaakten incidenten waarbij Pakistan betrokken was in de referentieperiode van 1 oktober 2024 tot 30 november 2025 37 burgerdoden, waarvan 32 doden in Spin Boldak (provincie Kandahar).

Voorts blijkt wel dat deze Pakistaanse aanvallen zich voornamelijk concentreerden in oktober 2025 en dat er op 19 oktober 2025 een tijdelijk staakt-het-vuren werd afgesloten, hoewel er nadien nog sporadisch luchtaanvallen en gevechten in de grensgebieden tussen beide landen voorkwamen. Van grootschalige en langdurige gevechten met willekeurig geweld tegen burgers is dan ook geen sprake (EUAA "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 60-63).

De daling van het geweld heeft onder meer als gevolg dat de wegen significant veiliger zijn, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. Na de machtsovername en het einde van het conflict is ontheemding ten gevolge van conflict of geweld vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt, is voornamelijk het gevolg van natuurrampen. Ten gevolge van incidenten met het Pakistaanse leger raakten in 2025 in een aantal grensdistricten van de provincies Nangarhar en Kunar ongeveer 7.500 personen ontheemd; in het district Spin Boldak (Kandahar) zouden 20.000 families zijn ontheemd als gevolg van Pakistaanse luchtaanvallen (EUAA "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 71). In 2025 is het aantal terugkeerders uit Pakistan en Iran sterk toegenomen (EUAA "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 46).

In Afghanistan is er heden geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *Country Guidance Afghanistan* van mei 2024 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA "*Afghanistan - Country Focus*" van januari 2026 nog steeds actueel.

Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift en aanvullende nota geen informatie bij die een ander licht kan werpen op voorgaande analyse gebaseerd op de geactualiseerde landeninformatie.

Een louter algemene verwijzing naar de mogelijkheid van willekeurige arrestaties door de taliban volstaat niet. De verzoeker moet aannemelijk maken dat er in zijn concrete en individuele omstandigheden een gegronde reden bestaat om te vrezen dat hij persoonlijk het risico loopt om te worden gearresteerd, vastgehouden of mishandeld, quod non in casu.

3.3.6.4. Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van oud artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet of in de zin van artikel 3, 6) juncto artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347. De materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden en ter verkrijging van de subsidiaire bescherming zijn dezelfde gebleven.

3.3.7. Rekening houdend met het voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht de vluchtelingenstatus ingetrokken van verzoeker, overeenkomstig oud artikel 55/3/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet, omdat na onderzoek blijkt dat verzoekers status werd erkend op basis van frauduleuze verklaringen: aan verzoeker werd de status toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest.

De Raad bevestigt de intrekking van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 14, eerste lid, c) van Verordening (EU) 2024/1347 omdat verzoeker feiten verkeerd heeft weergegeven of valse documenten heeft gebruikt of feiten heeft achtergehouden, en dit doorslaggevend is geweest voor de verlening van de vluchtelingenstatus.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad overeenkomstig artikel 14, vierde lid van de Verordening (EU) 2024/1347 vast dat verzoeker nooit de vluchtelingenstatus toegekend had mogen krijgen omdat hij feiten verkeerd heeft weergegeven of valse documenten heeft gebruikt of feiten heeft achtergehouden, en dit doorslaggevend is geweest voor de verlening van de vluchtelingenstatus.

3.3.8. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in oud artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet en huidig artikel 2.60, § 2 van de RvV-wet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt ingetrokken overeenkomstig artikel 14, eerste lid, c) van de Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken op zestien september tweeduizend zesentwintig door:

A. DE SMET,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERHEYDEN,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,
K. VERHEYDEN	A. DE SMET